

Liahona

**Mobiele
apparaten in de
avondmaalsdienst?
p. 26**

**De volgende
verordening die je
nodig hebt, p. 18**

**Gods doeleinden
kunnen niet worden
gedwarsboomd, p. 34**

'WIJ KOMEN VOOR
**DE REINIGENDE KRACHT
VAN JEZUS CHRISTUS**
IN AANMERKING ALS
WE WAARDIG AAN HET
AVONDMAAL DEELNEMEN.'

OUDERLING DALE G. RENLUND EN
ZUSTER RUTH L. RENLUND

Uit 'Het avondmaal – een prachtig geschenk', p. 18.

18

HOOFDARTIKELEN

10 Het geestelijke fundament van financiële zelfredzaamheid in de kerk

Bisschop Gérald Caussé

In haar financieel en investeringsbeleid volgt de kerk de beginselen die zij aan haar leden leert.

OP DE OMSLAG
Foto Leslie Nilsson.

18 Het avondmaal – een prachtig geschenk

Ouderling Dale G. en zuster Ruth L. Renlund

Wanneer we het evangelie naleven, kunnen we de zegeningen van de doop door onze deelname aan het avondmaal telkens weer vernieuwen.

26 Elektronische apparaten in onze kerkdiensten

Adam C. Olson

Elektronische apparaten kunnen onze aanbidding in de avondmaalsdienst versterken of belemmeren.

30 Lesgeven met technologie: in een digitale wereld jongeren bij de les betrekken

Brian K. Ashton

In plaats van het gebruik van technologie in de klas te verbieden, kunnen we de jongeren leren hoe ze die ten goede kunnen gebruiken.

34 Heiligen: de geschiedenis van de kerk – hoofdstuk 6: de gave en macht van God

Joseph krijgt opnieuw de macht om te vertalen, deze keer met de hulp van Oliver Cowdery.

RUBRIEKEN

4 Geloofsportret: Darren en Stacey Rea – Sydney (Australië)

6 Beginselen voor uw bediening: Hechte banden smeden

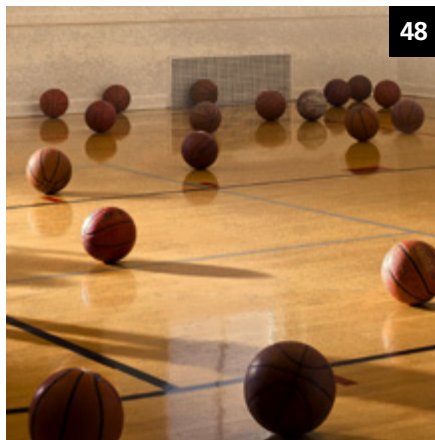
16 Ons gezin, ons thuis: Een verstandige, edele moeder worden

Lilian Pagaduan-Villamor

40 Onder heiligen der laatste dagen

80 Tot weerziens: Blijf het proberen

Ouderling Marvin J. Ashton

48

44 Hoe Eric op God leerde vertrouwen

Richard M. Romney

Ondanks tegenspoed en pijn vond deze jonge man uit Ghana geloof in God. Dat bereidde hem voor op het evangelie.

48 Maar als ik nu mis?

Sarah Keenan

Als we het door faalangst niet meer proberen, lopen we waardevolle kansen mis.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoopt. Hint: Welke beloften kun je in het Boek van Mormon vinden?

50

50 Voordat je op zending wordt geroepen

Ryan Carr

Krijg het perspectief van voltijd-zendelingen. Zij beschrijven hun ervaringen en dragen manieren aan waarop jongeren zich op een zending kunnen voorbereiden.

56 Vijf beginselen in de Leer en Verbonden voor zendelingen

Charlotte Larcabal

In deze teksten worden beginselen van zendingswerk uitgelegd die op ons allen van toepassing zijn wanneer we proberen het evangelie uit te dragen.

58 Zes redenen waarom we de kerk echt nodig hebben!

Eric B. Murdock en Joshua J. Perkey

Hier zijn enkele redenen waarom de organisatie van de kerk zo belangrijk in Gods plan voor ons is.

62 Vraag en antwoord

Wat kan ik doen om meer uit mijn vrije tijd te halen?

64 Poster: Openbaring voor onszelf

65 Nog een gedachte: Zes manieren om de Heiland altijd indachtig te zijn

Ouderling Gerrit W. Gong

70

66 Ik kan altijd bidden

Kun je deze vragen over het gebed beantwoorden?

68 Laat je licht schijnen: Een stralend getuigenis

Hoewel ik bang was, gaf ik mijn getuigenis in het bijzijn van andere leerlingen.

70 De belofte om niet te ruziën

Myrna M. Hoyt

Timmy herinnerde zich een verhaal uit het Boek van Mormon en wist hoe hij en zijn neef konden stoppen met ruziën.

72 Geloof, hoop en genade – deel 1: Een stem van vrede

Megan Armknecht

Het was eng om tijdens de oorlog in Nederland te wonen, maar Grace wist dat haar familie niets zou overkomen.

74 Apostelen getuigen van Christus

Ouderling Ronald A. Rasband

75 Voetbal en de zondag

Ouderling Jörg Klebingat

Ik was gek op voetbal. Maar toen ik de kerk eenmaal had gevonden, hield ik nog meer van God.

76 Verhalen uit de Schriften: David en Goliath

Kim Webb Reid

79 Kleurplaat: Ik kan een goed voorbeeld zijn

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard,
Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund,
Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Verantwoordelijk redacteur: Hugo E. Martinez
Assistent-redacteers: Randall K. Bennett, Becky Craven
Adviseurs: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis jr., Edward
Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Francona, Donald L.
Hallstrom, Douglas D. Holmes

Hoofdredacteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publicatieassistent: Francisca Olson

Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirik,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Troy R. Barker

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen
of adreswijziging contact op met Customer Service op
00800 2950 2950 (gratis) of +49 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 9,20 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (veereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Islands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili,
Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights
reserved. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan
materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel
gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht
kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen
niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding
vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u
contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
August 2018 Vol. 118 No. 8. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

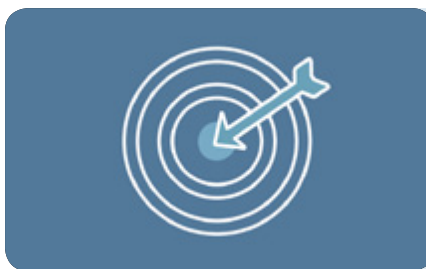
Meer online

Lees en dien artikelen in op
liahona.lds.org.

Op [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)
vindt u inspirerende boodschappen
(in het Engels, Portugees en Spaans)
die u met anderen kunt delen.

Stuur uw feedback naar
liahona@ldschurch.org.

Abonneer u op store.lds.org.
U kunt hiervoor ook bij een
distributiecentrum terecht, of bij een
wijkleider, of u kunt
00 800 2950 2950 bellen.

PICTOGRAMMEN VAN GETTY IMAGES

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Angst, 48, 65, 72, 76

Avondmaal, 18, 65

Bekering, 44

Bekering, 34, 43

Boek van Mormon, 18,
34, 42, 70

Dienen, 6, 40

Familie, 4, 16, 40, 72,
79, 80

Financiën, 10

Gebed, 41, 43, 44, 66, 72

Geloof, 4, 44, 55, 65,
72, 76

Getuigenis, 6, 34, 68

**Gevoel van
eigenwaarde**, 62

Handicaps, 44

Heilige Geest, 18, 30, 34,
43, 50, 56

Hemelse Vader, 18, 41,
44, 58

Jezus Christus, 18, 65, 74

Joseph Smith, 34

Kerkbijeenkomsten, 26,
30, 58

Kerkgeschiedenis, 34, 58

Kerkleiders, 43

Moederschap, 16

Openbaring, 34, 56,
58, 64

Opleiding, 16

Sabbat, 18, 75

Technologie, 26, 30

Tegenspoed, 41, 44, 80

Tiende, 10

Verbonden, 18, 58

Volharding, 80

**Voorbereiding op een
zending**, 50, 56, 75

Vrede, 72

Vriendelijkheid, 70

Zendingswerk, 42, 50, 56

Darren en Stacey verkochten alles zodat hij zijn droombaan als animator voor een filmstudio in Londen kon aannemen. Maar toen bleek dat ze na jaren proberen een baby verwachtten, beseften ze dat ze daar niet van zijn inkomen alleen konden leven.

CHRISTINA SMITH, FOTOGRAAF

Darren en Stacey Rea

Sydney (Australië)

Stacey: We overwogen om naar Australië terug te gaan. Maar er zijn geen filmstudio's in Brisbane. Het zou het einde van Darrens carrière betekenen.

Darren: Dat voelde echt als de bodem van de put. Mijn vrouw was zwanger, maar ik had geen werk, en geld voor een eigen huis hadden we niet.

Stacey: Op een gegeven moment knielden we in de waskamer in het huis van mijn ouders om te bidden.

Darren: Toen hoorden we dat er in Brisbane een nieuwe studio geopend werd. Ik kon wat freelance animatiewerk voor ze doen.

Stacey: We hebben geleerd dat we, wat er ook gebeurt, vooral geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus moeten hebben.

Beginselen voor uw bediening

HECHTE BANDEN SMEDEN

We kunnen beter zorgen voor iemand met wie we een hechte relatie hebben.

De uitnodiging om anderen te dienen biedt ons de mogelijkheid om een vriendschapsband met hen op te bouwen, een band die het hun makkelijker maakt om onze hulp in te roepen of te aanvaarden. Als we moeite doen om zo'n band te kweken, kan God het leven van beide partijen veranderen.

'Ik ben ervan overtuigd dat wezenlijke verandering niet mogelijk is zonder wezenlijke relaties', zei Sharon Eubank, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium. Als we willen dat ons dienstbetoon invloed heeft op het leven van anderen, moet het volgens zuster Eubank 'geworteld zijn in het oprechte verlangen

om te genezen, te luisteren, samen te werken en te respecteren'.¹

Hechte relaties zijn geen kwestie van eigenbelang. Ze zijn gestoeld op mededogen, oprechte interesse en 'ongeveinsde liefde' (LV 121:41).²

Manieren om banden te smeden en te versterken

'We ontwikkelen [relaties] met één persoon tegelijk', aldus ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen.³ Als we ernaar streven hechte relaties op te bouwen met de mensen die we dienen, kan de Heilige Geest ons leiden. De volgende suggesties zijn gebaseerd op een patroon dat ouderling Uchtdorf aanhaalde.⁴

Breng tijd met elkaar door.

Het kost tijd om een relatie te ontwikkelen. Zoek naar gelegenheden om in contact te blijven. Onderzoek heeft uitgewezen dat relaties pas goed gedijen als u laat zien dat u om de andere persoon geeft.⁶ Ga vaak op bezoek bij wie u geroepen bent te dienen. Praat met ze in de kerk. Gebruik alle middelen waar u zich goed bij voelt, zoals bijvoorbeeld e-mail, Facebook, Instagram, Twitter, telefoongesprekken of briefjes. Ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd hoe krachtig eenvoudige en originele uitingen van liefde en steun kunnen zijn: 'Ik [deed] vaak mijn Schriften open [...] en trof dan tussen de bladzijden een briefje aan van [mijn vrouw] Jeanene met lieve, bemoedigende woorden. [...] Die waardevolle briefjes [...] zijn een kostbare schat van troost en inspiratie.'⁷

Vergeet bovendien niet dat er twee mensen nodig zijn voor een relatie. U kunt liefde en vriendschap bieden, maar de relatie zal pas groeien als uw aanbod wordt aanvaard en beantwoord. Als de andere persoon geen boodschap heeft aan de relatie, dring u dan niet op. Geef hem of haar voldoende tijd om te zien dat u het echt meent, en overleg zo nodig met uw leiders om te bepalen of een hechte relatie nog steeds mogelijk is.

Kom meer over hen te weten.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd: 'U kunt mensen die u niet goed kent, niet goed dienen.' Hij raadde ons aan om de namen van de gezinsleden uit het hoofd te leren en op belangrijke gebeurtenissen als verjaardagen, zegens, doop- en huwelijksdatums te letten. Zo kunnen we een briefje schrijven of opbellen om een lid van het gezin te feliciteren met een bijzondere prestatie of gebeurtenis.⁵

Het doel van bedieningsbeginselen is ons te leren hoe we voor elkaar zorgen, niet om een boodschap te brengen. De Heilige Geest zal ons ingeven of de mensen aan wie we toegewezen zijn, behalve onze zorg en mededogen, ook nog een boodschap nodig hebben.

Voer oprechte gesprekken.

Hechte relaties opbouwen vereist meer dan een oppervlakkige inspanning. Oppervlakkige gesprekken gaan over agenda's, het weer, en koetjes en kalfjes, maar raken niet aan gevoelens, geloofsovertuigingen, doelen, en onderwerpen die onmisbaar zijn voor een meer zinvolle band. Onze hemelse Vader heeft ons voorgedaan wat deze diepere communicatie inhoudt. Hij deelde zijn gevoelens en zijn plannen met zijn Zoon (zie Johannes 5:20) en met ons, door middel van zijn profeten (zie Amos 3:7). Door met elkaar onder inspiratie van de Geest over alledaagse gebeurtenissen en

kopzorgen te praten, groeit onze waardering voor elkaar omdat we zo meer gemeenschappelijke interesses en ervaringen ontdekken.

Luisteren is een cruciale manier om te tonen dat u om iemand geeft.⁸ Als u aandachtig luistert, kunt u anderen beter tot Christus brengen, doordat u meer begrip en inzicht in hun behoeften ontwikkelt, en doordat zij zich geliefd, begrepen en veilig voelen.

Wat ons van elkaar onderscheidt, is even belangrijk als de dingen die we gemeenschappelijk hebben.

'Sommigen [...] geloven dat de kerk ieder lid in dezelfde vorm wil gieten – dat we allemaal op elkaar moeten lijken, dat we allemaal hetzelfde moeten voelen, denken en doen', heeft ouderling Uchtdorf gezegd. 'Dat zou in tegenspraak zijn met het karakter van God, die iedere man anders dan zijn broeder heeft geschapen. [...]

'De kerk gedijt als we ons voordeel doen met deze diversiteit, en we elkaar aanmoedigen om onze talenten te ontwikkelen en ze te gebruiken om onze medediscipelen op te beuren en te versterken.'⁹

Als we van anderen willen houden zoals God van ons houdt, moeten we proberen ze te zien zoals God ze ziet. President Thomas S. Monson (1927–2018) heeft gezegd: 'We moeten het vermogen ontwikkelen om [anderen] niet te zien zoals ze nu zijn, maar zoals ze kunnen worden.'¹⁰ We kunnen bidden om hulp zodat we anderen zien zoals God ze ziet. Als we anderen behandelen naar hun vermogen om te groeien, zullen ze wellicht onze verwachtingen inlossen.'¹¹

Dien ze.

Houd rekening met de behoeften van de mensen die u dient en wees bereid om uw tijd en talenten in te zetten, hetzij in tijden van nood, hetzij uit liefde. U kunt klaarstaan om troost, steun en hulp te bieden als mensen met een noodgeval, ziekte of dringende situatie te maken krijgen. We nemen echter te vaak een afwachtende houding aan in onze relaties. God heeft ons keuzevrijheid gegeven zodat wij kunnen handelen en niet met ons laten handelen (zie 2 Nephi 2:14). Net zoals de apostel Johannes ons heeft geleerd dat we God liefhebben omdat Hij ons eerst liefgehad heeft (zie 1 Johannes 4:19), worden harten verzacht en groeit de liefde en het vertrouwen als anderen door onze dienstbaarheid voelen dat we oprecht van hen houden.¹² Zo ontstaat een sneeuwbaaleffect van vriendelijke daden waardoor relaties worden opgebouwd. ■

NOTEN

1. Sharon Eubank, in 'Humanitarian Acts Must Be Rooted in Relationship, Sharon Eubank Says', *mormonnewsroom.org*.
2. Zie 'Beginselen voor uw bediening: In mededogen de hand reiken', *Liahona*, juli 2018, 6–9.
3. Dieter F. Uchtdorf, 'De belangrijkste dingen', *Liahona*, november 2010, 22.
4. Zie Dieter F. Uchtdorf, 'De belangrijkste dingen', 22.
5. Ezra Taft Benson, 'Aan de huisonderwijzers van de kerk', *De Ster*, juli 1987, 47.
6. Zie Charles A. Wilkinson en Lauren H. Grill, 'Expressing Affection: A Vocabulary of Loving Messages', in *Making Connections: Readings in Relational Communication*, red. Kathleen M. Galvin, 5e editie (2011), 164–173.
7. Richard G. Scott, 'De eeuwige zegeningen van het huwelijk', *Liahona*, mei 2011, 96.
8. 'Beginselen voor uw bediening: vijf dingen die goede luisteraars doen', *Liahona*, juni 2018, 6–9.
9. Dieter F. Uchtdorf, 'Vier titels', *Liahona*, mei 2013, 59.
10. Thomas S. Monson, 'Anderen zien zoals zij kunnen worden', *Liahona*, november 2012, 69.
11. Zie Terence R. Mitchell en Denise Daniels, 'Motivation', in *Handbook of Psychology*, deel 12, red. Walter C. Borman en anderen (2003), 229.
12. Zie Edward J. Lawler, Rebecca Ford en Michael D. Large, 'Unilateral Initiatives as a Conflict Resolution Strategy', *Social Psychology Quarterly*, deel 62, nr. 3 (september 1999), 240–256.

DIENEN NAAR HET VOORBEELD VAN DE HEILAND

Jezus Christus bouwde zinvolle relaties met zijn discipelen op (zie Johannes 11:5). Hij kende ze (zie Johannes 1:47–48). Hij bracht tijd met hen door (zie Lukas 24:13–31). Hun gesprekken waren niet bepaald oppervlakkig (zie Johannes 15:15). Hij aanvaardde diversiteit (zie Mattheüs 9:10) en zag hun potentieel (zie Johannes 17:23). Hij diende iedereen, hoewel Hij de Heer van alles was, en zei dat Hij niet kwam om gediend te worden, maar om te dienen (zie Markus 10:42–45).

Hoe gaat u een betere relatie opbouwen met wie u geroepen bent te dienen?

**Bisschop Gérald
Caussé**

Presiderende
bisschop

HET GEESTELIJKE FUNDAMENT VAN

financiële zelfredzaamheid in de kerk

Een tijdje geleden was ik in Kirtland (Ohio). Op deze historische plek, waar veel opmerkelijke gebeurtenissen van de herstelling plaatsvonden, kunnen bezoekers even stilstaan bij het geloof en het erfgoed van moedige mannen en vrouwen die de grondslag hebben gelegd voor dit werk in de laatste dagen. Hoewel de kerk in Kirtland een periode van ongekende groei en uitstortingen van de Geest kende, waren de meeste heiligen in die tijd zeer arm en leefden ze in erbarmelijke omstandigheden. Om Jezus Christus en zijn profeet Joseph Smith te volgen, hadden ze alles opgegeven, vaak zelfs welvarende boerderijen en succesvolle beroepsbezigheden.

Terwijl ik op die gewijde plek liep, dacht ik onwillekeurig aan het schrille contrast tussen de armoede in de beginjaren in Kirtland, en de huidige relatieve welvaart van de kerk en veel van haar leden die al generaties lang lid zijn. De Heer heeft zijn kerk en de heiligen der laatste dagen op een bijzondere manier gezegend!

Deze overvloed aan materiële zegeningen komt voort uit deze vaak herhaalde belofte van God: 'Voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land.'¹

Deze belofte is de spil waar het verhaal en de leringen van het Boek van Mormon om draaien. Ze komt in achttien verschillende verzen en in zeven van de vijftien boeken voor. Hoewel de zegening van voorspoed in deze Schriftteksten voornamelijk van geestelijke aard is, betekent het ook dat het volk van God economische vooruitgang kan maken en materieel zelfredzaam kan worden.

Als kerkleiders voelen we voortdurend een grote verantwoordelijkheid om de gewijde tiende en offergaven te besteden op een manier die de Heer welgevallig is.

Materiële voorspoed komt met name voort uit het getrouw naleven van enkele beginselen die de Heer door middel van zijn profeten heeft geopenbaard, en die nu bij het dagelijks leven en de gebruiken van heiligen der laatste dagen horen. Tot deze beginselen horen de wet van tiende, de wet van vasten, en de nadruk op scholing, werk en zelfredzaamheid. Kerkleden krijgen ook de raad om niet boven hun stand te leven, onnodige schulden te vermijden, en zich op de toekomst voor te bereiden door een voedselvoorraad en financiële reserves aan te leggen.

Deze materiële beginselen die aan de leden worden onderwezen, worden door kerkleiders op grotere schaal voor de kerk als geheel toegepast. In haar beleid rond financiën en investeringen hanteert de kerk dezelfde leerstellingen en regels die ze de leden aanleert. Ik wil vier van deze beginselen verder belichten.

1. De wet van tiende

In een openbaring gegeven bij monde van Joseph Smith op 8 juli 1838 zei de Heer dat 'zij die aldus zijn vertiend, jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten [zullen] betalen'. Er werd ook uitgelegd dat deze specifieke instructie 'voor eeuwig een vaste wet voor [alle heiligen]' zou zijn.²

De wet van tiende werd toen gegeven als een gebod van de Heer. Het betrof de herinvoering van een goddelijke wet die het volk van Israël vroeger gehoorzaamde. Het was een teken van het verbond dat de Heer met zijn volk had gesloten. Als zij het verbond trouw bleven, zou Hij hen geestelijk en stoffelijk zegenen. De wet van tiende is nu nog steeds een zeer belangrijk gebruik van heiligen der laatste dagen, waar ze ook wonen en wat ook hun sociale status of hun materiële omstandigheden zijn. Het is ook het fundament van de financiële stabiliteit van de kerk.

Sinds ik in de Presiderende Bisschap ben geroepen, ben ik telkens onder de indruk van het geloof en de getrouwheid van de kerkleden in het naleven van deze wet. Zonder tiende zou de kerk haar goddelijke zending niet kunnen vervullen. Tijdens een gedenkwaardige algemene conferentietoespraak heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd: 'Ik ben bijzonder dankbaar voor de wet van tiende. Ik vind het telkens weer een wonder. Dit wordt mogelijk gemaakt door het geloof van de mensen. Het is het plan van de Heer om het werk van zijn koninkrijk te bekostigen.'³

Leden die in de buurt van boerderijen van de kerk wonen, kunnen als vrijwilliger fruit plukken en groenten oogsten. De oogst van de boerderijen van de kerk gaat naar conservenfabrieken en voorraadhuizen voor bisschoppen om noodlijdende leden te helpen.

Op diezelfde dag in 1838 ontving Joseph nog een andere openbaring, waarin de Heer verduidelijkte hoe de besteding van de tiende moest worden goedgekeurd en uitgevoerd. Hij zei: 'Er zal [over] worden beschikt door een raad, bestaande uit het Eerste Presidium van mijn kerk, en uit de bisschop en zijn raad, en door mijn hoge raad; en door mijn eigen stem tot hen, zegt de Heer.'⁴ De 'bisschop en zijn raad' en 'mijn hoge raad', die in deze openbaring worden genoemd, zijn vandaag beter bekend als respectievelijk de Presiderende Bisschap en het Quorum der Twaalf Apostelen.

In onze tijd worden de instructies in afdeling 120 van de Leer en Verbonden nog steeds nauwkeurig gevolgd. Op de eerste vrijdag van december komen het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap samen om na te gaan en goed te keuren hoe de gewijde gelden van de verwachte tiende en offergaven van de kerk het volgende jaar besteed zullen worden. Die raadsvergadering zorgt ervoor dat besluiten in onderling overleg, door openbaring en in eenheid worden genomen.

Als kerkleiders voelen we voortdurend een grote verantwoordelijkheid om de gewijde tiende en offergaven te

besteden op een manier die gepast en de Heer welgevallig is. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft dit goed verwoord: ‘We zijn ons maar al te zeer bewust van het heilige karakter van de koperstukjes van de weduwe.’⁵ President Hinckley voegde daaraan toe:

‘Het geld dat de Heer van getrouwe leden in ontvangst neemt, is gewijd. Het is geld van de Heer. [...] De ons toevertrouwde financiële middelen zijn heilig en worden absoluut eerlijk en uiterst voorzichtig besteed.

‘We voelen ons enorm verantwoordelijk ten opzichte van u die deze gelden doneren. We voelen ons nog verantwoordelijker tegenover de Heiland, want het is zijn geld.’⁶

Wij zijn geen financiële instelling, geen commerciële onderneming. Wij zijn de Kerk van Jezus Christus, en deze kerk heeft alleen tot doel wat de Heer haar heeft opgedragen, namelijk om allen uit te nodigen ‘tot Christus [te komen] en [te worden] vervolmaakt in Hem’.⁷ Dat doen we door ‘hulp aan de leden om het evangelie van Jezus Christus na te leven, de vergadering van Israël door middel van zendingswerk, de zorg voor de armen en behoeftigen, en de verlossing van de doden door de bouw van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen’.⁸

Volgens het beleid wordt het heilige tiendegeld goedgekeurd en aangewend om de geestelijke en godsdienstige zending van de kerk te financieren. Dat gebeurt in zes grote categorieën. (1) Voorzien in en onderhouden van gebouwen voor aanbidding voor meer dan 30.000 wijken en gemeenten over de hele wereld. (2) Steun aan

In juli 2016 schonk LDS Charities 280 rolstoelen en handgedreven driewielers aan mensen in Karimnagar (India). Sinds 2001 heeft LDS Charities meer dan 500.000 rolstoelen geleverd in 133 landen.

de kerkprogramma's voor welzijnswerk en humanitaire hulp. In 2017 waren dat meer dan 2.700 projecten. (3) Financiering van onderwijsprogramma's, zoals scholen van de kerk, universiteiten, en seminarie- en instituutprogramma. (4) Ondersteuning van het wereldwijde zendingswerk, met 420 zendingsgebieden en 70.000 zendelingen. (5) Bouw en beheer van 160 tempels over de hele wereld (een aantal dat nog steeds groeit) en de bekostiging van een uitgebreid programma voor familiegeschiedenis en documentenconservatie. (6) Steun aan het hoofdbestuur van de kerk.

Ik ben erg dankbaar voor de wet van tiende. Voor de kerk en ieder van haar leden is het een bron van zegeningen, zowel geestelijk als stoffelijk.

2. Zelfredzaamheid en onafhankelijkheid

Persoonlijke keuzevrijheid is een van de grootste gaven van God. Het is essentieel voor onze aardse vooruitgang en ons eeuwig heil. Door materieel en geestelijk zelfredzaam te worden, maken Gods kinderen vooruitgang in hun vermogen om onafhankelijke keuzes te maken en zo hun volledig potentieel te bereiken.

Het is dan ook niet verrassend dat de profeten van onze bedeling de leden van de kerk onophoudelijk aansporen om zelfredzaam te zijn. President Hinckley heeft het bijzonder mooi verwoord:

‘Ik spoor u aan [...] om naar uw financiën te kijken. Ik spoor u aan om zuinig te zijn, om uzelf in uw aankopen te beheersen, om schulden zoveel mogelijk te vermijden. Betaal schulden zo snel mogelijk af en bevrijd u van slavernij.

‘Dat maakt deel uit van het aardse evangelie waarin wij geloven. Moge de Heer u zegenen [...] om uw huis in orde te brengen. Als u uw schulden hebt betaald, als u een reserve hebt, al is die klein, dan mogen de stormen om uw huis loeien, maar dan hebt u een toevluchtsoord voor uw [gezin], en hebt u gemoedsrust.’⁹

Ook president Russell M. Nelson heeft gesproken over de zegeningen van zelfredzaamheid. Hij zei: ‘De heiligen die met goede wil aan het werk gaan, krijgen een nieuw besef van wie zij werkelijk zijn, en van hun eeuwige waarde. Rechtvaardigheid, onafhankelijkheid, zuinigheid, vlijt en zelfredzaamheid worden persoonlijke doelen. Deze kwaliteiten veranderen levens.’¹⁰

Net zoals een verstandig budgetbeheer bij leden en gezinnen voor persoonlijke onafhankelijkheid zorgt, is een weldoordacht financieel beheer de basis van de onafhankelijkheid van de kerk. Dat is in overeenstemming met de goddelijke opdracht, gegeven bij monde van Joseph Smith, dat 'door [Gods] voorzienigheid de kerk [...] onafhankelijk zal staan, boven alle andere schepselen onder de celestiale wereld'.¹¹

Deze voorzienigheid is vooral in onze tijd duidelijk te merken. Het verheugt ons dat de kerk volledig financieel onafhankelijk is, en dat ze haar zending zonder enige financiële schuld kan vervullen. President Hinckley heeft gezegd: 'En kunnen we dat niet meer, dan zullen we het mes in onze programma's zetten. [...] We zullen niets lenen.'¹²

De beleidslijnen met betrekking tot financieel beheer zijn door de kerkleiders vastgelegd. Ze worden nauwkeurig gevolgd wanneer de jaarlijkse begroting wordt opgemaakt en de uitgaven worden gepland. Deze beleidslijnen beantwoorden aan twee eenvoudige en duidelijke beginselen:

- In de eerste plaats mogen de uitgaven de voorspelde inkomsten niet overstijgen.
- In de tweede plaats mag het jaarlijkse budget voor bedrijfskosten niet sneller groeien dan de verwachte groei in tiendegelden.

3. Een verstandige leefstijl

De leden van de kerk weten dat ze in een tijd van rampspoed leven, die zowel door menselijke handen als door natuurrampen wordt veroorzaakt. De profetieën over de laatste dagen zijn eensluidend, en het is zeer verstandig om op de toekomst voorbereid te zijn, ongeacht of het een mogelijke hongersnood, een ramp, een financiële crisis of een andere onvoorziene tegenslag betreft. Kerkleiders hebben de leden al vaak aangemoedigd om er een verstandige leefstijl op na te houden door thuis een voorraad aan te leggen van water, eenvoudige voedingsmiddelen, medicatie, kleding en andere benodigdheden die nuttig kunnen zijn in noodgevallen. De leden hebben ook de raad gekregen om 'geleidelijk een financiële reserve op [te bouwen] door regelmatig te sparen'.¹³

Een gelijksoortige vorm van stoffelijke voorbereiding wordt ook op het niveau van de kerk als geheel toegepast. Zo staan er in Noord-Amerika op verschillende plekken

In plaatselijke centra voor familiegeschiedenis leren leden hoe ze hun familiefoto's kunnen bewaren. Tiendegeld wordt onder andere gebruikt voor familiehistorisch werk over de hele wereld.

graansilo's en voorraadhuizen met noodzakelijke basisvoorraden. De kerk legt ook systematisch elk jaar een deel van haar inkomsten opzij om eventuele toekomstige behoeften op te vangen.

Het gespaarde geld wordt bij de beleggingsreserves van de kerk gevoegd. Dat geld wordt belegd in aandelen en obligaties, meerderheidsaandelen in belastingplichtige bedrijven (waarvan er enkele uit de beginjaren van de kerk in Utah dateren), commercieel, industrieel en residentieel vastgoed, en landbouwbedrijven. De financiële reserves van de kerk worden beheerd door professionele werknemers en onafhankelijke adviseurs. De risico's worden gespreid, wat overeenkomt met wijs en verstandig rentmeesterschap en de beginselen van hedendaags vermogensbeheer.

Toen de heer in de gelijkennis van de talenten zijn dienaaren ter verantwoording riep, bestrafte hij de dienaar die het hem toevertrouwde geld niet had geïnvesteerd, maar het

in de grond had verborgen. Hij noemde hem een 'slechte en luie' dienaar¹⁴ omdat hij het geld niet had geïnvesteerd om er financiële winst mee te boeken. In navolging van dit beginsel worden de financiële reserves niet op een slapende rekening geparkeerd, maar worden ze op een rendabele manier ingezet.

Deze investeringen kunnen in moeilijke tijden aangesproken worden, zodat de zending van de kerk, haar programma's en functioneren onverminderd door kunnen gaan, en zodat financiële noodsituaties kunnen worden aangepakt. Deze fondsen moeten de kerk ook bijkomende financiële steun bieden in haar zending om zich op de wederkomst van de Heer voor te bereiden. Ze zullen de groei van de kerk financieren naarmate de profetie in vervulling gaat, die zegt dat het evangelie van Jezus Christus zal worden onderwezen en de kerk zal worden georganiseerd in alle landen van de wereld. Wij verwachten dat die groei grotendeels zal plaatsvinden in dichtbevolkte ontwikkelingslanden. Er zal steeds meer geld nodig zijn voor duizenden kerkgebouwen, nieuwe tempels en andere hulpmiddelen, om de leden waar ook ter wereld tot zegen te zijn. Kortom, al deze financiële reserves zijn alleen bedoeld om de door God opgedragen zending van de kerk te steunen.

4. Op de wijze van de Heer

Paulus waarschuwde de heiligen in Korinthe dat hun 'geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in kracht van God'.¹⁵ Ik ben het belang van dat beginsel beter gaan begrijpen toen ik in de Presiderende Bisschap van de kerk werd geroepen.

Als Bisschap plegen we samen overleg om zaken te bestuderen, en daarbij maken we gebruik van onze persoonlijke achtergrond, ervaringen en deskundigheid. Maar uiteindelijk nemen we beslissingen in de geest van gebed, en streven we voortdurend naar openbaring om de wil van de Heer te kennen. Hoewel we rekening houden met factoren als macro-economie en financiële analyses, is het uiteindelijk ons doel om onze taak zo te verrichten dat het plan van de Heer wordt uitgevoerd en allen door de heilige zending van de kerk worden uitgenodigd om tot Christus te komen. Dit doel kan alleen worden bereikt en gerealiseerd door inspiratie en de macht van zijn priesterschap. Omdat van ons wordt gevraagd dat wij op de wijze van de

Heer te werk gaan, vervult deze roeping mij elke dag met nederigheid.

Tot besluit

Sommige mensen noemen de hedendaagse kerk wel eens een machtige en vermogende instelling. Dat kan wel zo zijn, maar de kracht van de kerk kan niet worden gemeten in het aantal gebouwen en hun esthetiek, of in geld en onroerend goed. President Hinckley heeft ooit gezegd: 'Uiteindelijk schuilt de enige ware rijkdom van de kerk in het geloof van haar leden.'¹⁶ 'Om de kerk te begrijpen, moet men haar niet als een wereldwijd bedrijf zien, maar als miljoenen trouwe leden die in duizenden kerkgemeentes over de hele wereld Christus volgen, en voor elkaar en voor hun naasten zorgen.'¹⁷

Met andere woorden, de kerk draait om mensen. Het gaat om individuele leden die door gemeenschappelijke geloofs-overtuigingen en verbonden verenigd zijn. Zij zijn de kracht en de toekomst van de kerk. Ik ben erg dankbaar voor de openbaringen die de Heer in de begindagen van de herstelling heeft gegeven met betrekking tot de wet van tiende, zelfredzaamheid en onafhankelijkheid, een verstandige leefstijl, en de zorg voor de heiligen op de wijze van de Heer. Ik getuig dat deze beginselen een bron van grote geestelijke en stoffelijke zegeningen voor de leden van de kerk, hun gezin en de kerk als geheel zijn. Deze beginselen zullen onze leidraad blijven en de zending van de kerk blijven steunen tot de wederkomst van de Heiland. ■

Naar een toespraak op een symposium over kerkgeschiedenis met als titel 'De financiering van geloof: waar zakendoen en godsdienst elkaar ontmoeten', gehouden op 2 maart 2018 aan de Brigham Young University.

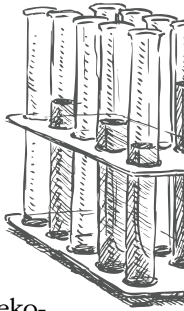
NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 1:20.
2. Leer en Verbonden 119:4.
3. Gordon B. Hinckley, 'Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, 51.
4. Leer en Verbonden 120:1.
5. David A. Bednar, 'De vensters van de hemel', *Liahona*, november 2013, 20.
6. Gordon B. Hinckley, 'Heiligen der laatste dagen in daad', *De Ster*, januari 1998, 88.
7. Moroni 10:32.
8. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.
9. Gordon B. Hinckley, 'Aan de jongens en de mannen', *De Ster*, januari 1999, 66.
10. Russell M. Nelson, 'Op 's Heren eigen wijze', *De Ster*, juni 1986, 25.
11. Leer en Verbonden 78:14.
12. Gordon B. Hinckley, 'Aan de jongens en de mannen', 66.
13. *Handboek 2*, 6.1.1.
14. Zie Mattheüs 25:14-30.
15. 1 Korinthe 2:5.
16. Gordon B. Hinckley, 'Hoe de kerk ervoor staat', *De Ster*, juli 1991, 56.
17. 'The Church and Its Financial Independence', 12 juli 2012, mormonnewsroom.org.

EEN VERSTANDIGE, EDELE MOEDER WORDEN

Lilian Pagaduan-Villamor

Ik had moeite om voldoening in het moederschap te vinden. En toen veranderden de woorden in een oud dagboek mijn kijk erop.

Ik wilde altijd een grote bijdrage aan de wetenschap leveren. Tijdens mijn bachelorstudie aan de Brigham Young University Hawaï liet dr. Douglas Oba, een heel betrokken professor, me kennismaken met de wereld van de moleculaire biologie en biotechnologie. Hij leidde me daar ook in op. Ik kreeg zelfs de kans om een zomerstage te lopen in het moleculair laboratorium van de Brigham Young University in Provo (Utah, VS).

Toen ik terugkeerde naar de Filipijnen vond ik een baan aan het DNA Analysis Laboratory van de University of the Philippines. De hoogtepunten van mijn carrière betroffen verscheidene maatschappelijke projecten, trainingen en conferenties bijwonen, en erkenning van plaatselijke en internationale wetenschappers voor mijn wetenschappelijke publicaties. Ik begon ook aan mijn vervolgstudie. Ik vond veel voldoening in mijn nieuwe carrière.

Toen ik twee jaar had gewerkt, trouwde ik met mijn vriend uit mijn kinderjaren in de tempel. Niet zo lang daarna werd onze eerste baby geboren. Voor het eerst had ik het

moeilijk. Ik wist niet hoe ik een evenwicht moest vinden tussen de zorg voor mijn baby, tijd met mijn man, blijven in mijn studie, alle projecten en onderzoek op mijn werk, en mijn kerkroepingen. Ik sprak met mijn man over mijn dilemma en hij stelde voorzichtig voor dat ik mijn carrière vaarwel zei. Ik zag de wijsheid van zijn advies wel in, maar was er nog niet klaar voor om mijn beroepsleven op te geven.

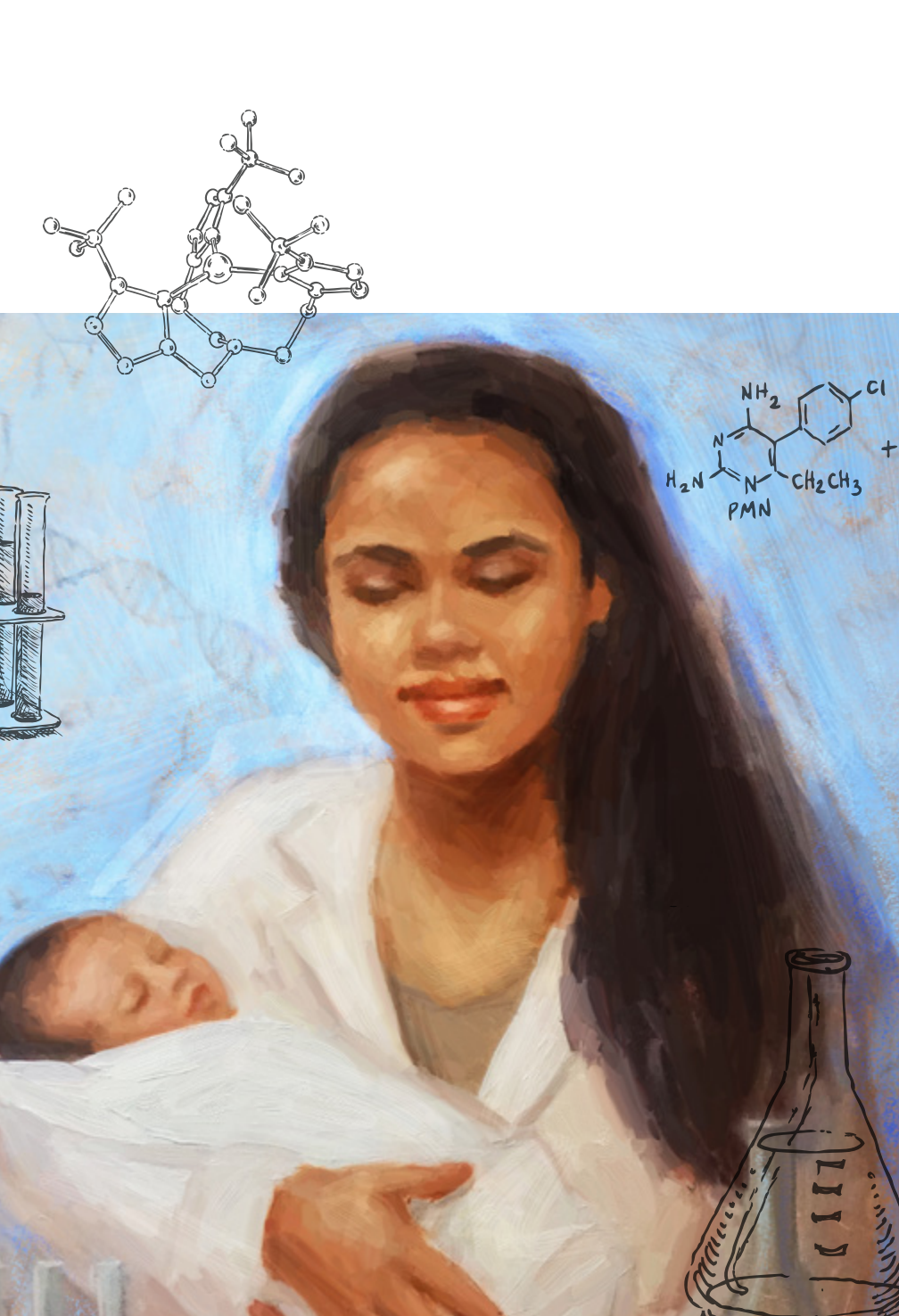
Toen ik zwanger was van ons tweede kind, had ik vroegtijdige weeën, zodat ik bedrust moest houden. Uiteindelijk kwam ik erachter dat ik niet alles tegelijk aankon. Ik wist dat ik de keuze moest maken die het beste voor mij en mijn gezin was. Na veel denken en bidden besloot ik mijn wetenschappelijk werk op te geven en in plaats daarvan al mijn tijd aan mijn kinderen te besteden.

Ik was mijn hele leven al van plan moeder te worden, maar het was nooit tot me doorgedrongen hoe groot het offer van deze keuze zou zijn. Ik deed mijn best om positief te zijn, maar ik was vaak verdrietig dat mijn carrière en vervolgstudie

voortijdig tot een einde waren gekomen. Ik bad mijn hemelse Vader om geestelijke kracht om mijn rol als moeder van ganser harte te vervullen. Mijn man luisterde geduldig naar mijn gepieker. Hij moedigde me aan om mijn gedachten en gevoelens in mijn dagboek te verwoorden. Daar had ik vanwege mijn drukke leven al een tijd niet meer in geschreven.

Op een dag, toen de kinderen sliepen, besloot ik door mijn oude dagboeken te bladeren. Terwijl ik daarin las, viel het me op hoe ik als jongevrouw en als jongvolwassene stevast had geschreven over mijn sterke verlangen om moeder te worden. Eén uitspraak raakte me in het bijzonder: 'Ik zal mijn best doen om uit te munten in mijn academische en geestelijke studie, zodat ik een verstandige, edele moeder voor mijn kinderen kan zijn.'

Meer dan iets anders had ik dat inzicht nodig! Ik voelde dat de Geest tot me getuigde dat ik de juiste keus voor mijn gezin had gemaakt. Ik besepte dat mijn opleiding en werkervaring niet alleen voor mijn welzijn waren, maar voor dat van

GEÏNSPIREERDE KEUZEN

'Als u de wil van de Heer eenmaal kent, kunt u in geloof

voorwaarts gaan om uw persoonlijke doeleinden te verwezenlijken. De ene zuster zal zich geïnspireerd voelen om medicijnen te studeren, zodat ze een belangrijke invloed in het leven van haar patiënten is en wetenschappelijk onderzoek bevordert. Een andere zuster wordt geleid tot het afzien van een beurs aan een vooraanstaande universiteit om in plaats daarvan veel eerder een gezin te stichten dan in de huidige generatie gebruikelijk is, zodat ze nu een belangrijke eeuwige invloed op haar kinderen heeft.

'Is het denkbaar dat twee even getrouwe vrouwen zulke van elkaar afwijkende antwoorden op dezelfde kernvragen krijgen? Absoluut! Wat goed is voor de ene vrouw is misschien niet goed voor de andere. Daarom moeten we elkaars keuzen of de inspiratie erachter vooral niet in twijfel trekken.'

President M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Women of Dedication, Faith, Determination, and Action' (toespraak gehouden tijdens de Brigham Young University Women's Conference, 1 mei 2015), 4, womensconference.byu.edu.

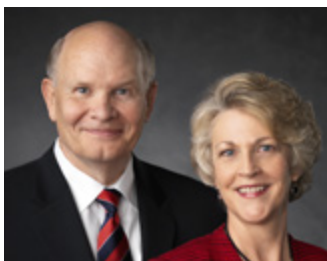
mijn kinderen. Het was een her-nieuwing van mijn getuigenis en mijn eeuwig perspectief op het moederschap.

Ik was vijf jaar lang thuismoeder. Toen mijn kinderen wat ouder waren, maakte ik mijn vervolgstudie af en ging weer werken. Ik leer constant hoe ik mijn beperkte tijd het beste kan invullen om mijn

taken op het werk, thuis en in de kerk te doen. Ik weet dat het met de hulp van de Heer allemaal goed komt. Ik doe nog steeds waardevolle ervaring op in het 'laboratorium van het leven' en vindt vreugde en voldoening in het moederschap. ■

De auteur woont in Metro Manila (Filipijnen).

**Ouderling Dale G.
Renlund en zuster
Ruth L. Renlund**

Ouderling Renlund is lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Het avondmaal – een prachtig geschenk

Bid dat u zult worden vernieuwd als u aan het avondmaal deelneemt en de Heiland indachtig bent.

In april 2017 hadden wij de gelegenheid om aan de open dagen van de Parijstempel (Frankrijk) mee te werken voordat die op 21 mei 2017 werd ingewijd. Op het tempelterrein staat een prachtig standbeeld van *Christus*. Het is een kopie van het originele meesterwerk van de Deense beeldhouwer Bertel Thorvaldsen uit 1838. Dit standbeeld is een echte blikvanger. Het maakt alle bezoekers duidelijk dat wij in Jezus Christus geloven. De grootsheid, afmetingen en omgeving van het beeld zijn adembenemend. Bezoekers voelen zich tot deze beeltenis van de herrezen Heer aangetrokken en gaan er vaak bij staan om een foto te nemen.

Het standbeeld wordt vaak *Christus Trooster* genoemd. Een trooster is iemand die troost.¹ Troosten betekent geestelijke steun geven in gevallen van geestelijke nood (zoals verdriet, wanhoop, moedeloosheid, angst) of van lichamelijke pijn; trachten verdriet te lenigen, minder pijnlijk te doen gevoelen; opbeuren (door woorden of daden).² Voor ons belichaamt de *Christus* deze goddelijke eigenschappen van de Heiland.

De originele *Christus Trooster* staat in de *Vor Frue Kirke*, de Onze-Lieve-Vrouwekerk, in Kopenhagen (Denemarken). De *Christus* wordt omringd door

Christus Trooster in de Onze-Lieve-Vrouwekerk, in Kopenhagen (Denemarken).

standbeelden van de twaalf apostelen en staat tussen twee zuilen in een nis. Boven en onder het beeld zijn bekende verzen uit de Bijbel gegraveerd.

Bovenaan, op de steen die op de twee zuilen rust, staat in het Deens: 'DENNE ER MIN SØN DEN ELSKELIGE HØRER HAM'. In het Nederlands betekent dat: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem'.

Deze woorden werden door God, onze hemelse Vader uitgesproken toen Jezus in aanwezigheid van Petrus, Jakobus en Johannes werd verheerlijkt. Het hele vers luidt als volgt: 'En er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en uit de wolk kwam een stem, die zei: Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem' (Markus 9:7).

Op de sokkel van de *Christus Trooster* staan de Deense woorden: 'KOMMER TIL MIG'. In het Nederlands: 'Kom naar Mij toe'. Van alle woorden die de Heiland heeft uitgesproken, zijn er geen die zo smekend en belangrijk voor ons zijn als 'kom naar Mij toe'.

Het hele vers gaat zo: 'Kom naar Mij toe, allen, die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Mattheüs 11:28).

Aan dit originele standbeeld van *Christus Trooster* is de uitnodiging van de Vader verbonden om naar zijn eniggeboren Zoon te luisteren, en de uitnodiging van de Zoon om tot Hem te komen. In volmaakte eenheid nodigen Zij allen uit om te luisteren en te komen.

Dat is de weg die ons terugvoert naar ons hemelse thuis. 'Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:3). Ieder mens kan pas ten volle tot Jezus Christus komen door het herstelde evangelie te aanvaarden. Wij [nemen] het herstelde evangelie aan [...], met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe'.³

De leer van Christus

Dit is de verenigde boodschap van de Vader en de Zoon. Zij willen dat alle kinderen van onze hemelse Vader de leer van Christus volgen. En voor alle duidelijkheid, de

	<i>2 Nephi 31</i>	<i>3 Nephi 9</i>	<i>3 Nephi 11</i>	<i>3 Nephi 27</i>	Totaal
<i>Geloof</i>	1	2	4	1	8
<i>Bekering</i>	5	4	4	3	16
<i>Doop</i>	10	0	13	3	26
<i>Heilige Geest</i>	8	2	6	1	17
<i>Volharden</i>	3	0	0	3	6
<i>Vader</i>	14	5	20	25	64

zinsnede 'de leer van Christus' betekent hetzelfde als het evangelie van Christus.

Laten we naar deze tabel kijken die de eenheid van de Vader en de Zoon met betrekking tot hun boodschap over de leer van Christus illustreert.

We weten dat deze hoofdstukken (2 Nephi 31; 3 Nephi 9; 3 Nephi 11 en 3 Nephi 27) de leer van Christus bevatten. In deze hoofdstukken wordt vaak gesproken over geloof, bekering, doop, de Heilige Geest, en volharden tot het einde. In de tabel staat hoe vaak deze beginselen worden vermeld. Zoals u kunt zien, wordt geloof 8 keer vermeld, bekering 16 keer, de doop 26 keer, de Heilige Geest 17 keer, en volharden tot het einde 6 keer.

Het is wellicht opmerkelijk dat er in deze hoofdstukken ook vaak naar de Vader wordt verwezen. Er wordt zelfs 64 keer naar Hem verwezen, veel vaker dan er over de doop wordt gesproken.⁴ Hieruit kunnen we concluderen dat de leer van Christus eigenlijk de leer van de Vader en de Zoon is.

Laten we enkele verwijzingen naar de Vader nader bekijken.

'En de Vader zei: Bekeer u, bekeer u, en laat u dopen in de naam van mijn geliefde Zoon.

'En ook kwam de stem van de Zoon tot mij, die zei: Aan hem die zich in mijn naam laat dopen zal de Vader de Heilige Geest schenken, zoals aan Mij; volg Mij dus en doe de dingen die u Mij hebt zien doen. [...]

'En ik [Nephi] hoorde een stem die van de Vader kwam, die zei: Ja, de woorden van mijn Geliefde zijn waar en betrouwbaar. Hij die tot het einde volhardt, die zal behouden worden' (2 Nephi 31:11–12, 15).

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest getuigen dat dit de enige weg is.

Volgens Mattheüs zeggen de Vader en de Zoon ons dat we tot Christus moeten komen en zijn juk op ons nemen, omdat onze lasten dan licht kunnen worden en wij rust kunnen vinden. We hebben allemaal lasten te dragen. Wellicht zijn we belast met zonde, verdriet, verslaving, ziekte, schuldgevoelens of schaamte. Bij die moeilijkheden naar Christus opzien brengt genezing, hoop en troost.

De leer van Christus – geloof, bekering, doop, en de gave van de Heilige Geest – is niet bedoeld als een eenmalige ervaring. Wij leren in de kerk dat we volmaakt worden door ons herhaaldelijk 'geheel te verlaten' op de leer en de verdiensten van Christus (zie 2 Nephi 31:19). Dat betekent dat we de stappen in de leer van Christus ons leven lang blijven herhalen. Elke stap bouwt verder op de vorige stap, en het is de bedoeling dat we die cyclus keer op keer doorlopen.

Als we geloof oefenen, wordt het sterker. Als we voortdurend naar bekering streven, worden we een beter mens. Als we moeite doen, kunnen we van sporadische ervaringen met de Heilige Geest groeien naar een leven waarin we Hem als constante metgezel hebben. Bovendien kunnen we meer over de eigenschappen van Jezus Christus te weten komen en dezelfde kwaliteiten ontwikkelen.⁵ Naarmate we meer op Hem gaan lijken, ondergaan we een verandering van hart en zijn we beter in staat om tot het einde toe te volharden. (Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 31:2–21; 3 Nephi 11:23–31; 27:13–21; Moroni 4:3; 5:2; 6:6; LV 20:77, 79; 59:8–9.)

Het is niet moeilijk om te begrijpen dat we de verschillende stappen in de leer van Christus keer op keer kunnen doorlopen en erop voortbouwen. Maar dat geldt toch niet voor de doop? We laten ons tenslotte maar één keer voor onszelf dopen.

Het avondmaal van de Heer

Een antwoord op die vraag staat in een theologisch meesterwerk van ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen. Het werk heet *The Articles of Faith* [De artikelen des geloofs]. De eerste editie dateert van 1899. Het werk biedt antwoord op vragen over de kerk en haar fundamentele leerstellingen. Generaties mensen hebben het gelezen en bestudeerd.

In de inhoudsopgave zien we dat elk hoofdstuk, met uitzondering van de inleiding, met een van de dertien geloofsartikelen overeenkomt.⁶ Sommige geloofsartikelen komen in meer dan een hoofdstuk aan bod, maar elk hoofdstuk komt met één geloofsartikel overeen.

Het is opmerkelijk dat hoofdstuk 9, 'Het avondmaal van de Heer', vlak na het hoofdstuk over de Heilige Geest komt.⁷ Ouderling Talmage verbindt het met het vierde geloofsartikel.

Aan het begin van hoofdstuk 9 zegt ouderling Talmage: 'Bij de studie van de beginselen en verordeningen van het

evangelie, zoals die in het vierde geloofsartikel staan vermeld, verdient het avondmaal van de Heer onze aandacht. Inachtneming van deze verordening wordt namelijk vereist van allen die lid van de kerk zijn geworden door te voldoen aan de vereisten van geloof, bekering en doop door water en de Heilige Geest.'⁸

Met deze woorden in gedachte is het duidelijk waarom ouderling Talmage het avondmaal met het vierde geloofsartikel verbindt. Het avondmaal is de eerstvolgende verordening die ieder lid na zijn of haar bevestiging als lid van de kerk nodig heeft.

Het avondmaal is de eerstvolgende verordening die een man na het ontvangen van het Melchizedeks priesterschap nodig heeft.

Het avondmaal is de eerstvolgende verordening die mensen na hun tempelbegiftiging nodig hebben.

Het avondmaal is de eerstvolgende verordening die getrouwde koppels na hun verzegeling nodig hebben.

Het avondmaal is de eerstvolgende verordening die wij nodig hebben. Het avondmaal is de sleutel tot geloof in Jezus Christus, bekering van zonde en voeling met de invloed van de Heilige Geest in ons leven. Het is de manier waarop wij de verbonden en zegeningen van de doop hernieuwen.

In *Handboek 2* staat: 'De leden van de kerk wordt geboden om dikwijls samen te komen en deel te nemen aan het avondmaal, om de Heiland altijd indachtig te zijn en de verbonden en zegeningen van de doop te hernieuwen.'⁹ U vraagt zich misschien af: 'Welke zegeningen?' Uiteraard is het een zegening van de doop om de Heilige Geest voortdurend bij ons te hebben. Maar het reinigende effect, een van de prachtigste zegeningen van de doop, wordt dat ook hernieuwd?

President Dallin H. Oaks, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Ons is geboden ons van onze zonden te bekeren, met een gebroken hart en verslagen geest tot de Heer te komen en aan het avondmaal deel te nemen. [...] [We] betuigen dat we gewillig zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Als we dit verbond naleven, hernieuwt de Heer het reinigende effect van onze doop. We worden rein en kunnen zijn Geest altijd bij ons hebben.'¹⁰

We worden echter gewaarschuwd dat 'het avondmaal niet specifiek is bedoeld als middel om vergeving van zonden te krijgen'.¹¹ Met andere woorden, u kunt niet opzettelijk zondigen op zaterdagavond en verwachten op zondag wonderbaarlijke vergeving te ontvangen door een stukje brood te eten en wat water te drinken. Bekering is een ingewikkelder proces dat berouw en het verzaken van zonde inhoudt. Bekering met voorbedachten rade is weerzinwekkend in de ogen van de Heiland.

Wij komen voor de reinigende kracht van Jezus Christus in aanmerking als we waardig aan het avondmaal deelnemen.¹² Zo houden we ons 'onbesmet van de wereld' (IV 59:9). Het avondmaal van de Heer volgt terecht op de doop in de herhaalde toepassing van de leer van Christus bij de vooruitgang naar volmaaktheid die heiligen der laatste dagen maken.

We dienen dit pad te volgen, en daarbij moet de verordening van het avondmaal op de doop en het ontvangen van de Heilige Geest volgen. Voorbereiding op het avondmaal vereist voorzorg en aandacht. U kunt niet verwachten dat het avondmaal een geestelijke ervaring is als u haastig rondloopt, sms'jes zit te sturen of op een andere manier afgeleid bent.

Kom dus op tijd naar de kerk. Als de avondmaalslofzang begint, concentreer u dan op de Heiland, zijn verzoening, zijn liefde en zijn mededogen. Bid dat u zult worden vernieuwd als u aan het avondmaal deelneemt en Hem indachtig bent.

Een les uit Rwanda

In 1994 vond er in Rwanda een verschrikkelijke genocide plaats. In 60 à 90 dagen werden zo'n 600.000 tot 900.000 mensen vermoord.

Na verloop van tijd werd er in de hoofdstad Kigali een gemeente van de kerk georganiseerd. De gemeente gedijde goed, hoewel er geen voltijdzendingen waren. In 2011 waren wij geroepen om in het gebied Afrika-Zuidoost te dienen. Daar kregen we te horen dat de erkenning van de kerk in Rwanda ongeldig was, wat inhield dat we als kerk de wet overtraden. We kwamen ook te weten dat ons kerkgebouw, een verbouwd huis met twee verdiepingen, volgens het bestemmingsplan niet voor het houden van kerkbijeenkomsten mocht worden gebruikt. Het gebieds-presidium nam in overleg met het Quorum der Twaalf de hartverscheurende beslissing om de gemeente op te heffen. Er waren voor onze leden geen kerkbijeenkomsten meer.

Advocaten in Kigali, Salt Lake City en Johannesburg (Zuid-Afrika) gingen ijverig aan het werk om de problemen op de lossen. Intussen bleven de heiligen maar vragen wanneer ze weer mochten bijeenkomen. Er gingen maanden voorbij zonder een oplossing of zelfs maar enige vooruitgang.

Na ongeveer tien maanden vlogen we naar Kigali om de heiligen daar te bezoeken en hen op te beuren. Vooraf vroegen we of de kwestie op de gebedsrol in de tempel kon worden geplaatst voor de wekelijkse vergadering van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf.

De dinsdag voor onze reis van Johannesburg naar Kigali kregen we het bericht dat de overheid plots en onverwacht had besloten de kerk in Kigali een tijdelijke erkenning te verlenen. Op donderdag, twee dagen later, stond de commissie voor ruimtelijke ordening ons een vrijstelling van het bestemmingsplan toe. De heiligen in

Kigali konden weer in ons gebouw bijeenkomen zonder de wet te overtreden.

Het was een wonder! De leden werden snel ingelicht dat er op zondag een bijeenkomst in de gemeente zou zijn. We kwamen op vrijdag aan en nodigden de leden uit om naar de kerk te komen. Toen het eenmaal zondag was, kwamen alle leden – *allemaal* – en veel van hun vrienden naar de kerk. Ze waren ruim op tijd en konden haast niet wachten om weer samen te zijn. Toen het avondmaal was ingezegend en werd rondgediend, voelden we allemaal een bijzondere vernieuwende, verfrissende en reinigende geest.

Wij weten nog dat we ons tijdens die dienst afvroegen waarom we die geest niet elke week voelden als we aan het avondmaal deelnamen. We keken naar de heiligen om ons heen en beseften dat ze honger en dorst naar het avondmaal hadden. Hun geloof, ijver en geduld waren ieder van ons tot zegen. We namen ons voor om aan deze ervaring bij de heiligen in Kigali terug te denken, telkens als we in de toekomst aan het avondmaal deelnamen. We beloofden dat we ook een honger naar de zegeningen van deelname aan het avondmaal zouden hebben.

U weet dat de Heiland, nadat Hij het avondmaal onder de Nephieten had ingesteld, hun vertelde dat het avondmaal de sleutel was waarmee ze op zijn rots kunnen bouwen. Hij zei:

‘En Ik geef u een gebod die dingen te doen [deelnemen aan het avondmaal]. En indien u die dingen steeds doet, bent u gezegend, omdat u bent gebouwd op mijn rots.

‘Maar wie onder u meer of minder dan dat doen, zijn niet op mijn rots gebouwd, maar op een fundament van zand; en wanneer de regen valt en de watervloeden komen, en de winden waaien en tegen hen slaan, zullen zij vallen’ (3 Nephi 18:12–13).

Het avondmaal is een prachtig geschenk dat we elke zondag ontvangen en dat ons helpt bij onze aardse vooruitgang. Dankzij het avondmaal beleven we een belangrijk deel van de leer van Christus, waardoor we dichter tot onze Heiland worden gebracht en zijn liefde en vergeving kunnen voelen. We zijn dankbaar dat we dat elke week mogen meemaken en ons zo beter op de Heiland kunnen concentreren.

‘Speciaal voor mij’

Een vriendin van ons in Zuid-Afrika vertelde hoe ze tot dat besef is gekomen. Toen Diane pas gedoopt was, ging ze in een gemeente buiten Johannesburg naar de kerk. Op zekere zondag toen ze in de zaal zat, zag de ronddienende diaken haar door de indeling van de kapel over het hoofd. Diane was teleurgesteld, maar zei niets. Een ander lid merkte de vergissing op en stelde de gemeentepresident daar na de bijeenkomst van op de hoogte. Toen de zondagsschool begon, werd Diane verzocht naar een leeg klaslokaal te gaan.

Een priesterschapsdrager kwam binnen. Hij knielde, zegende wat brood en gaf haar een stukje. Ze at het op. Hij knielde weer, zegende wat water en gaf haar een bekertje. Ze dronk het leeg. Twee gedachten schoten Diane vlak na elkaar door het hoofd: ‘O, hij [de priesterschapsdrager] deed dit speciaal voor mij’, en daarna: ‘O, Hij [de Heiland] deed dit speciaal voor mij.’ Tijdens de bediening van het avondmaal voelde Diane de liefde van haar hemelse Vader, speciaal voor haar.

Door het besef dat het offer van de Heiland speciaal voor haar was, voelde ze zich dicht bij Hem. Ook kreeg ze een overweldigend verlangen om dat gevoel in haar hart vast te houden, niet alleen op zondag, maar elke dag. Ze besepte dat ze weliswaar samen met anderen van het avondmaal nam, maar dat de verbonden die ze elke zondag hernieuwde voor haar persoonlijk waren. Het avondmaal hielp Diane – en blijft haar helpen – om de kracht van goddelijke liefde te voelen, de hand van de Heer in haar leven te herkennen en dichter tot de Heiland te komen.¹³

Wij geven u dezelfde uitnodiging als Moroni:

‘Ja, kom tot Christus en word vervolmaakt in Hem en onthoud u van alle goddeloosheid; en indien u zich van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat u door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus; en indien u door de genade van God volmaakt bent in Christus, kunt u de macht van God geenszins verloochenen.

‘En voorts, indien u door de genade van God volmaakt bent in Christus en zijn macht niet verloochent, dan bent u geheiligd in Christus door de genade van God, wegens het vergieten van het bloed van Christus, dat in het verbond van de Vader tot vergeving van uw zonden dient, opdat u heilig wordt, zonder smet’ (Moroni 10:32–33).

Dat gebeurt als we de leer van Christus toepassen en het avondmaal beschouwen als de verordening die volgt op de doop en het ontvangen van de Heilige Geest. Zo kunnen we ons verlaten ‘op de verdiensten van [Christus] die machtig is om te redden’ (2 Nephi 31:19). Wij zijn erg dankbaar voor het avondmaal, voor de manier waarop het ons leert en ons eraan herinnert wat onze Heiland voor ons heeft gedaan. Wij zijn Hem erg dankbaar, omdat we weten dat Hij speciaal voor ieder van ons verzoening heeft gebracht.

Toen de Heiland de Nephieten toesprak, zei Hij *wanneer* de regen, wind en watervloeden komen. Hij twijfelde er niet aan *dat* dat zou gebeuren. Iedereen krijgt weleens met regen, wind en watervloeden te maken. Hij heeft echter gezegd dat wij op zijn rots zijn gebouwd als wij naar Hem opzien terwijl we aan het avondmaal deelnemen (zie 3 Nephi 15:9; 18:1).

Ieder van u maakt weleens mee dat u aarzelt om naar de kerk te gaan en aan het avondmaal deel te nemen. Als dat nog niet is gebeurd, dan komt het nog. Maar bedenk: als u de aanwijzingen van de Heiland volgt en met een gebroken hart en een verslagen geest aan het avondmaal deelneemt, zullen zegeningen over u worden uitgestort waardoor u stevig op het vaste fundament van Jezus Christus zult zijn gebouwd. De beslissing om dat te doen, zal de eeuwigheid beïnvloeden. U zult op Jezus Christus zijn gebouwd, de Leidsman en Voleinder van ons geloof. ■

Naar de toespraak ‘Kom tot Christus’, gehouden op 26 september 2017 tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Idaho.

NOTEN

1. Zie www.vandale.nl, ‘trooster’.
2. Zie www.vandale.nl, ‘troosten’.
3. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 1.
4. Dit omvat ook de keren waar Hij/Hem/zijn duidelijk naar de Vader verwijst.
5. Zie *Predik mijn evangelie*, hoofdstuk 6, 125–138.
6. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12e druk (1924), v–ix.
7. Zie Talmage, *Articles of Faith*, vi.
8. Talmage, *Articles of Faith*, 171.
9. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.2.
10. Dallin Oaks, ‘Bijzondere getuigen van Christus’, *Liahona*, april 2001, 14.
11. Talmage, *Articles of Faith*, 175.
12. Zie Dallin H. Oaks, ‘De avondmaalsdienst en het avondmaal’, *Liahona*, november 2008, 17–20.
13. Zie Dale G. Renlund, ‘Opdat ik alle mensen tot Mij zou kunnen trekken’, *Liahona*, mei 2016, 41.

ELEKTRONISCHE APPARATEN IN ONZE KERKDIENTEN

Adam C. Olson

Kerktijdschriften

Op een zondag pakte een ZHV-presidente tijdens het rondzien van het avondmaal haar smartphone en las 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen'. Geïnspireerd door het getuigenis van de apostelen over de Heiland nam ze zich opnieuw voor om altijd aan Hem te denken.

Maar haar positieve gevoelens verdwenen enkele dagen later als sneeuw voor de zon, toen ze een anonieme brief van een wijklid kreeg. De afzender bekritiseerde haar omdat ze een slecht voorbeeld zou hebben gegeven door in de avondmaalsdienst haar smartphone te gebruiken. Ze vond het verschrikkelijk.

Ze had niemand aanstoot willen geven met het gebruik van haar mobiel. Ze maakte er in de kapel zelden gebruik van, en alleen als ze het gepast vond. Maar door die brief begon ze aan zichzelf te twifelen.

Een nieuwe uitdaging

Elke generatie heeft zijn eigen uitdagingen. Volgens een onderzoek zullen er in 2020 meer mensen met een mobiele telefoon (5,4 miljard) dan met stromend water (3,5 miljard) zijn.¹ Als je daar tablets, phablets en andere online apparaten aan toevoegt, krijg je een wereld die met deze vraag worstelt: wat is gepaste 'digitale etiquette'?

Terwijl ouders, leiders en leerkrachten worstelen met de vraag wat in de kerk gepaste digitale etiquette is, kunnen de meningen over het gebruik van elektronische apparaten in onze kerkdiensten sterk uiteenlopen.

Kerkleiders hebben uitspraken gedaan over de zegeningen en de gevaren van de techniek. Maar onze kerkleiders vertellen ons niet altijd in detail hoe we het evangelie moeten naleven (zie Mosiah 4:29–30). De leden worden geacht de kwestie zelf te bestuderen en onder leiding van de Heilige Geest een beslissing te nemen. Maar, zoals in de hiervoor beschreven situatie, nemen we soms niet alleen een standpunt in, maar stellen we ons kritisch op tegenover hen die er anders over denken.

Door God geïnspireerd; door Satan geëxploiteerd

God heeft ons met techniek gezegend voor ons eigen welzijn, en om zijn werk te bevorderen.² Dus hoewel sommige leden op ongepaste wijze gebruikmaken van hun elektronische apparaten, moeten we ons volgens ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen 'niet door de angst om vergissingen te maken ervan laten weerhouden om de grote zegeningen te ontvangen die deze hulpmiddelen ons kunnen bieden'.³ We moeten leren om er op gepaste wijze gebruik van te maken, en we moeten onze kinderen dat ook leren.

Overweeg deze drie beginselen voor gepast gebruik van elektronische apparaten in de kapel.

Leden van de kerk kunnen veel aan mobiele apparaten hebben bij hun evangeliestudie, familiegeschiedenis, tempelwerk, en bij het uitdragen van het evangelie. Een voorbeeld: in januari 2018 werd de Evangeliebibliotheek-app door ruim 3 miljoen mensen gebruikt. Bij elkaar opgeteld kwam hun studietijd op meer dan duizend jaar.

Onze kerkleiders hebben echter niet alleen op de zegeningen gewezen, maar ook op de potentiële gevaren, zoals tijdverspilling, beschadigde relaties en verstrikt raken in zonde.⁴ Als we in de kerk ongepast van techniek gebruikmaken, kunnen we onszelf en anderen afleiden van de godsdienstbeleving en leermomenten die onmisbaar zijn voor het ontwikkelen van onze band met God.

Maar deze gevaren beperken zich niet tot het gebruik van elektronische apparaten. 'Enkele internetgereedschappen – zoals elk gereedschap in een ongeoefende of onvaste hand – kunnen gevaarlijk zijn', aldus ouderling M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen. '[...] Er is in feite weinig verschil met hoe mensen de televisie, de film of zelfs de bibliotheek gebruiken. Satan is er altijd vliegensvlug bij om nieuwe uitvindingen negatief te gebruiken, ze uit te buiten en te corrumperen, en zo het positieve te neutraliseren.'⁵

Mobiele apparaten in de avondmaalsdienst

Hoe beslissen leden, gezien de potentiële zegeningen en de potentiële gevaren van deze elektronische apparaten, wat ze er het beste mee kunnen doen? Joseph Smith heeft gezegd dat het belangrijk is om zich op beginselen te concentreren: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'⁶

In dit artikel bestuderen we beginselen waarop u uw beslissingen over het gebruik van mobiele apparaten in de avondmaalsdienst kunt baseren. Zie voor een bespreking van het gepaste gebruik van elektronische apparaten in de les 'Lesgeven met technologie: in een digitale wereld jongeren bij de les betrekken' van broeder Brian K. Ashton, tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium, op pagina 30 van dit nummer.

Beginsel 1: mijn keuzen dragen bij aan de eredienst.

De avondmaalsdienst is er om 'de Allerhoogste [onze] toewijding te betonen' (LV 59:10). Ouderling Dallin H. Oaks, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd dat we ons behoren te concentreren op het hernieuwen van onze verbonden, en op ons geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verzoening.⁷ Wat wij in de avondmaalsdienst doen, zou daar aan bij moeten dragen.

Met dat doel in gedachten zouden we zo nodig op gepaste wijze gebruik van onze apparaten kunnen maken om:

- *Onze aanbidding in de avondmaalsdienst te verdiepen.* Een lid kan een elektronisch apparaat in de avondmaalsdienst gebruiken om Schrifteksten op te zoeken, lofzangen te zingen, of geestelijke ingevoingen te noteren.
- *Anderen te dienen.* Een bisschop kan bijvoorbeeld een nieuw of minderactief lid tijdens de avondmaalsdienst de kapel binnen zien komen, en als de Geest hem dit ingeeft, kan hij de zendingsleider van de wijk sms'en en hem vragen die persoon na de dienst welkom te heten en voor een les evangeliebeginselen uit te nodigen.
- *Bereikbaar te zijn.* Artsen, medewerkers van hulpdiensten en andere mensen die wegens hun beroep oproepbaar zijn, kunnen naar de kerk komen omdat zij weten dat ze zo nodig via hun mobiele apparaat te bereiken zijn.

Bedenk dat onze apparaten ons met onze studie van de Heiland kunnen helpen, maar ze kunnen niet voor ons leren. Ze kunnen ons iets te overpeinzen geven, maar ze kunnen niet voor ons denken. Ze kunnen ons er zelfs aan herinneren om te bidden, maar vervolgens moeten we dat bidden toch nog zelf doen.

Ouderling Bednar heeft gezegd dat onze band met God echt en niet virtueel is.⁸ Je kunt die niet dubbelklikken of downloaden.⁹ Dus hoewel de ZHV-presidente aan het begin van dit artikel haar telefoon gebruikte om zich op Christus te concentreren, hernieuwde ze een verbond met Hem, en niet met haar telefoon. Haar telefoon hielp haar op weg, maar ze moest het pad zelf in haar gedachten, gebeden en daden vervolgen.

Beginsel 2: ik beperk afleidingen tot een minimum.

We moeten er allemaal naar streven om optimale omstandigheden voor onze kerkbeleving en leerproces te scheppen. Het is belangrijk om afleidingen tot een minimum te beperken. En dat geldt voor veel situaties, van gesprekken tot omgaan met drukke kinderen, tot de manier waarop we onze elektronische apparaten gebruiken.

Een apparaat met zoveel gebruiksdoelen kan ons op veel manieren afleiden. Uiteraard is het moeilijk om de aandacht er in een avondmaalsdienst bij te houden als we video's bekijken, naar muziek luisteren of spelletjes doen. Maar datzelfde geldt voor e-mail en sms'jes nakijken, sociale media gebruiken, sportuitslagen opzoeken, en voor de vele piepjes, zoemertjes en pictogrammetjes die onze aandacht vragen voor gebeurtenissen, relaties en gesprekken die buiten de dienst omgaan. Al deze dingen, en nog meer, kunnen ons en anderen afleiden, zelfs mensen die rijen verderop zitten.

Wie digitale afleidingen helemaal wil uitsluiten, kan overwegen om zijn apparaten thuis te laten of ze uit te zetten. Voor hen die hun apparaat ter ondersteuning van hun kerkervaring willen gebruiken, kan het volstaan om het geluid van het apparaat uit te zetten, de niet-storenstand te gebruiken of het in vliegtuigstand te zetten.¹⁰

Beginsel 3: ik concentreer me op mijn eigen zondags kerkervaring.

Er zullen altijd afleidingen zijn, en die zullen niet allemaal digitaal zijn. Het kan een druk kind zijn, een zoiement insect of druk verkeer buiten. Wij zijn zelf in eerste instantie verantwoordelijk voor wat we uit onze kerkbeleving op zondag halen. Dus als iemand vergeet zijn telefoon in vliegtuigstand te zetten, moeten wij proberen om onszelf in de 'afleidingen negeren'-stand te zetten.

President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Ieder lid van de kerk is verantwoordelijk voor de geestelijke verrijking tijdens de avondmaalsdienst.'¹¹

Als we merken dat anderen om ons heen hun apparaten gebruiken, moeten we ervoor waken te concluderen

dat wat ze doen ongepast is, eenvoudigweg omdat het op een digitaal apparaat is. Als het een kind is, of iemand anders voor wie we verantwoordelijk zijn, kan het, als de Geest ons dat ingeeft, goed zijn om te kijken wat ze aan het doen zijn. Maar anders proberen we onze aandacht bij onze eigen beleving te houden.

Samen leren

In een verklaring waarin hij deze beginselen noemt, heeft president Oaks gezegd: "Tijdens de avondmaalsdienst – en vooral tijdens de bediening van het avondmaal – behoren we ons te concentreren op aanbidding en ons te onthouden van alle andere bezigheden, vooral van gedrag dat andermans aanbidding zou kunnen hinderen.'¹²

Er zijn nog veel andere beginselen waardoor we ons bij ons gebruik kunnen laten leiden. Nu elektronische apparaten steeds meer een normaal onderdeel van onze cultuur worden, moeten we ons samen over de vraag buigen wat gepast is. Omdat elke situatie uniek is en de technologie zal blijven veranderen, moeten we voortdurend ons gebruik onder de loep blijven nemen, het van nieuwe of andere kanten blijven bekijken, en bereid zijn om anderen te vergeven terwijl we samen leren. ■

NOTEN

1. Zie '10th Annual Cisco Visual Networking Index (VNI) Mobile Forecast Projects 70 Percent of Global Population Will Be Mobile Users', 3 februari 2016, newsroom.cisco.com.
2. Zie David A. Bednar, 'Apostle Offers Counsel about Social Media', *Ensign*, januari 2015, 17; *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 18–19.
3. In Sarah Jane Weaver, 'Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents Not to Fear Technology', 6 juli 2016, news.lds.org.
4. Zie 'Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents.'
5. M. Russell Ballard, 'Met gebruik van het internet het evangelie verspreiden', *Liahona*, juni 2008, N2.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 306.
7. Zie Dallin H. Oaks, 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', *Liahona*, november 2008, 17–20.
8. Zie David A. Bednar, 'De dingen zoals ze werkelijk zijn', *Liahona*, juni 2010, 22–31.
9. Zie Scott D. Whiting, 'Digital Detachment and Personal Revelation', *Ensign*, maart 2010, 16–21.
10. Zie M. Russell Ballard, 'Wees stil en weet dat ik God ben' (CES-devotional, 4 mei 2014), lds.org/broadcasts.
11. Russell M. Nelson, 'Aanbidden tijdens de avondmaalsdienst', *Liahona*, augustus 2004, 14.
12. Dallin H. Oaks, 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', *Liahona*, 18–19.

Brian K. Ashton

Tweede raadgever
in het algemeen
zondagsschoolpresidium

Lesgeven met technologie: **IN EEN DIGITALE WERELD JONGEREN BIJ DE LES BETREKKEN**

*Hoe kan technologie in een les een pluspunt in
plaats van een minpunt zijn?*

Ik bezoek regelmatig wijken en ringen overal in de kerk. Leerkrachten en leidinggevendenden van jongeren vragen dan vaak: 'Hoe zorgen we ervoor dat digitale apparaten in de les geen afleiding vormen?' Ik heb ook veel goede leerkrachten van jongeren hun les juist horen beginnen met de woorden: 'Pak je telefoon en zoek op [...]'. Er zijn in mijn beleving dan ook wat tips waardoor u jongeren technologie op rechtschapen, productieve manieren in evangelielessen kunt laten gebruiken.

Profetieën over technologie

Profeten en apostelen hebben ons over de zegeningen van technologie verteld. Onze hemelse Vader heeft ons technologie gegeven zodat we zijn werk steeds sneller voorwaarts kunnen stuwten. President Brigham Young (1801–1877) heeft in 1862 gezegd: 'Elke ontdekking in de wetenschappen en de kunsten die werkelijk waar en waardevol is voor de mens, is door rechtstreekse openbaring van God gegeven [...]. Ze zijn gegeven om de weg voor te bereiden op de uiteindelijke overwinning van de waarheid, en op de verlossing van de aarde van de macht van zonde en van Satan. Laten we ons voordeel met al die grote ontdekkingen doen [...] en onze kinderen van elke vorm van nuttige kennis laten profiteren. Dan zijn ze voorbereid om

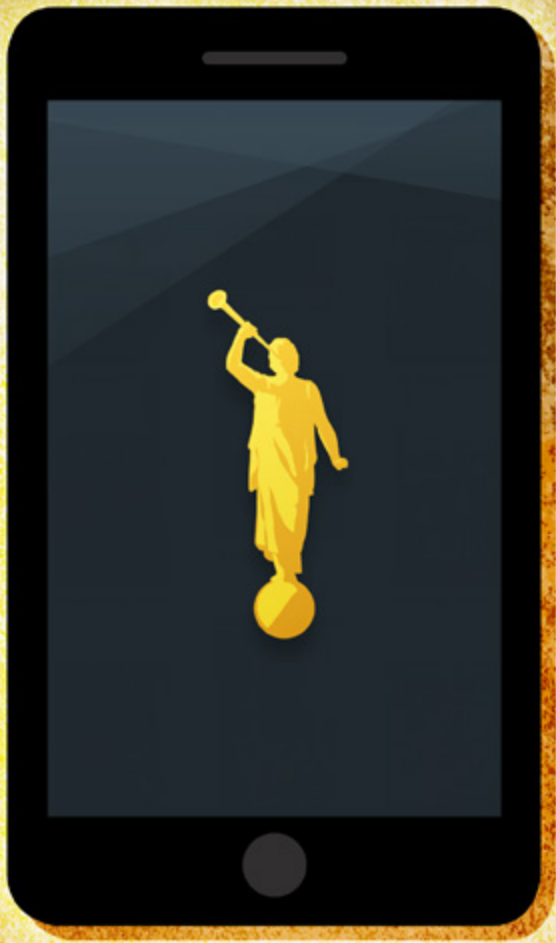
naar voren te treden en hun deel in het grote werk efficiënt ter hand te nemen.'¹

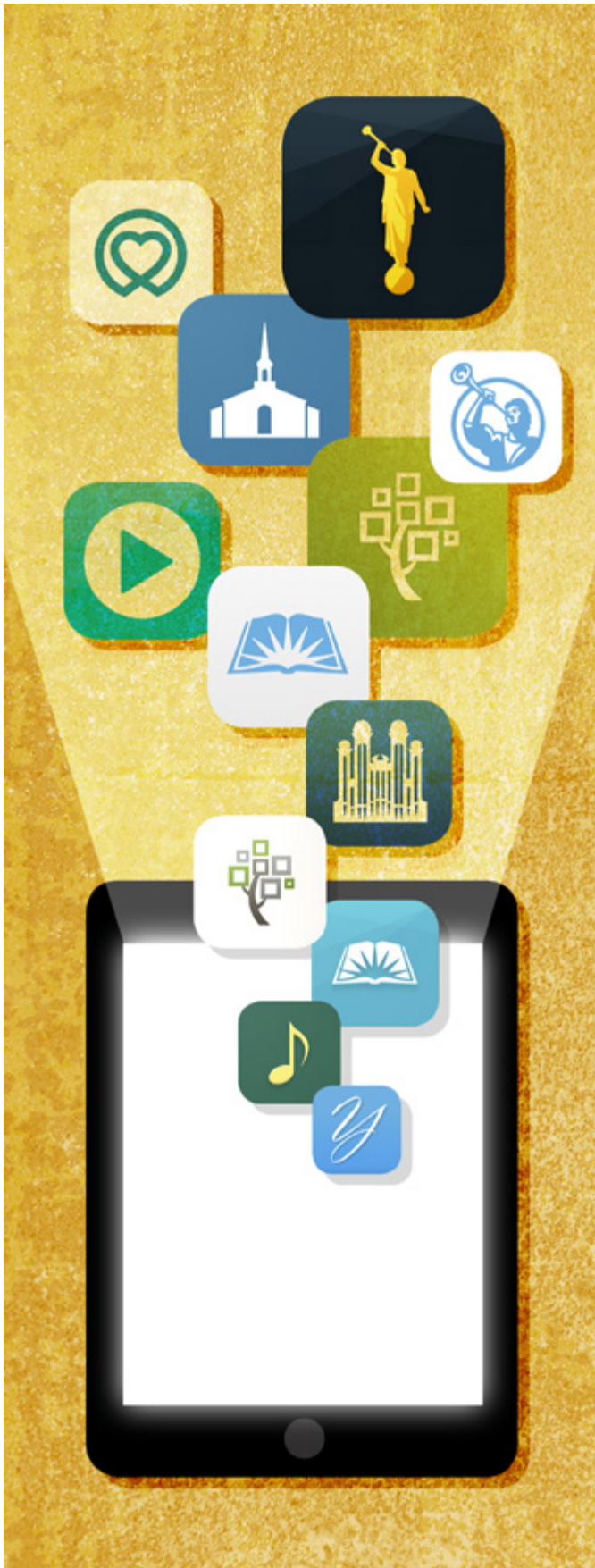
Digitale apparaten bij rechtschapen activiteiten gebruiken

Ik heb bij mijn eigen evangeliestudie veel baat bij de Schriften en andere informatiebronnen in de Evangeliebibliotheek-app.

Onze jongeren zijn erop voorbereid om het evangelie in hun dagelijks leven en als voltijdzending met behulp van technologie te bestuderen, uit te dragen en te prediken. Daar zijn talloze manieren voor die we nog lang niet allemaal ontdekt hebben. De tegenstander probeert elke goede en nuttige uitvinding voor zijn boosaardige doeleinden aan te wenden. Daarom moeten wij als ouders, leidinggevendenden en leerkrachten jongeren al van kleins af aan leren technologie op rechtschapen, productieve manieren te gebruiken.

Daar is thuis de beste plaats voor. (Verderop in dit artikel staat nuttig kerkmateriaal voor ouders vermeld.) Evangelielessen zijn eveneens goede gelegenheden om jongeren te helpen hun digitale apparaten met rechtschapen activiteiten en gevoelens van de Heilige Geest te associëren. Hier zijn enkele manieren waarop leerkrachten en leidinggevendenden daar voor kunnen zorgen.

Baseer verwachtingen op beginselen

Baseer uw verwachtingen over het gebruik van technologie in de les op beginselen. Een kernbeginsel kan bijvoorbeeld zijn: 'Ons doel in de les is door de Heilige Geest over het evangelie te leren. Ons gebruik van digitale apparaten dient dat te bevorderen en er niet van af te leiden.' Dat is veel effectiever dan een regel zoals: 'We gebruiken geen sociale media tijdens de les.' Met die regel geeft u de boodschap af dat sociale media slecht zijn, terwijl het beginsel de mogelijkheid van gepast gebruik van sociale media in de les openlaat. Zo kunnen ze jongeren die er niet zijn bijvoorbeeld laten weten dat ze gemist worden. Ook kunnen ze hen voor de volgende week uitnodigen.

We schaden onze jongeren met regels die suggereren dat iets verkeerd is terwijl dat niet zo is. Dat zorgt voor verwarring over het gebruik van technologie in andere situaties. U verspeelt zo ook de kans om gepast gebruik van technologie aan te moedigen. De verwachtingen die we met de jongeren in onze klas bespreken, dienen op hun leeftijd en mate van volwassenheid afgestemd te zijn.

Leer zelf meer over technologie

Laat uw eigen angst voor of gebrek aan inzicht in technologie de jongeren niet weerhouden om digitale apparaten op gepaste manieren te gebruiken. Een bepaalde wijk gaf aan dat ze een training voor leerkrachten verzorgde over het gebruik van digitale apparaten om het evangelie te bestuderen. Wat bleek? De leerkrachten raakten daarvoor meer bedreven in het gebruik van technologie en gingen digitale apparaten ook enthousiaster gebruiken om het evangelie te bestuderen. Het probleem dat digitale apparaten een afleiding in de les vormden, speelde nageenog niet meer.

Maak lessen interactief

Ik heb gemerkt dat je leerlingen het beste kunt helpen om technologie rechtschapen te gebruiken door interactieve lessen en door digitale apparaten in het lesplan op te nemen. Ik zie leerlingen hun telefoon zelden ongepast in de les gebruiken als leerkrachten geïnspireerde vragen stellen, als ze de leerlingen bij de les betrekken, als die voelen dat de leerkracht om ze geeft en als de Heilige Geest aanwezig is.

De leerkracht begint een dergelijke les vaak met een geïnspireerde vraag. De jongeren gaan vervolgens, veelal in kleine groepjes, in de Schriften en woorden van de profeten op zoek naar het antwoord. De leerkracht laat de leerlingen de hele les door Schrifteksten opzoeken, toespraken van de algemene conferentie bestuderen, kerkvideo's bekijken en bespreken wat ze zoal leren. Hoe meer u de jongeren bij het leerproces betreft, hoe eerder ze hun digitale apparaat gepast gaan gebruiken.

Vind een evenwicht

Vergeet bij het gebruik van technologie in onze lessen niet dat er een evenwicht moet zijn. We moeten er goed op letten dat technologie niet de les zelf wordt of de Heilige Geest geen ruimte biedt.

Daarnaast hebben sommige leerlingen geen digitaal apparaat. Zij moeten zich niet buitengesloten voelen. De activiteiten die ze in de les op een digitaal apparaat kunnen doen, moeten ook met de Schriften en kerkelijke tijdschriften op papier mogelijk zijn. Dat gaat alleen niet voor kerkvideo's op.

Er zijn bovendien momenten waarop digitale apparaten minder gepast zijn. Als leerlingen of leerkrachten bijvoorbeeld hun getuigenis geven, kan de leerkracht de leerlingen best vriendelijk vragen hun telefoon weg te leggen om de Geest de ruimte te geven.

Toon geduld

Tot slot: sommige jongeren hebben misschien wat tijd nodig om hun digitale apparaat in de les op gepaste wijze te leren gebruiken. Net als Christus horen leerkrachten in elke les geduld en liefde te tonen voor wie ergens mee worstelen.

Technologie: een verbetering, geen bedreiging

Help jongeren technologie gepast te gebruiken. Dat zal ze hun hele leven tot zegen zijn – en het kan onze lessen beter maken. Ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Met het juiste inzicht en het juiste gebruik hoeft technologie geen bedreiging te vormen, maar kan ze de geestelijke communicatie ten goede komen.'²

Als algemeen zondagsschoolpresidium zien wij graag dat leerkrachten technologie in hun lessen omarmen en

jongeren zo goed mogelijk helpen om technologie voor rechtschappen doeleinden te gebruiken. Vraag uw hemelse Vader daarbij om hulp. Hij zal uw gebeden verhoren. ■

NOTEN

1. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1954), 18–19.
2. Zie Richard G. Scott, 'Vrede thuis', *Liahona*, mei 2013, 30.

TECHNOLOGIE GEPAST GEBRUIKEN

Broeder Brian K. Ashton legt uit dat we thuis het beste kunnen leren om technologie rechtschappen te gebruiken. De volgende informatiebronnen kunnen personen, ouders en gezinnen op weg helpen om bestaande technologie op gepaste manieren te gebruiken:

- *Voorzorgsmaatregelen voor veilig technologiegebruik*. De richtlijnen in dit boekje zijn weliswaar voor zendelingen geschreven, maar voor gebruik thuis aan te passen. Het boekje is in 28 talen beschikbaar in de Evangeliebibliotheek-app of in gedrukte vorm via uw distributiecentrum of de webwinkel van de kerk.
- Een overzicht van gezinsavondlessen over het vermijden van pornografie, waaronder het kiezen van goede media, is te vinden op overcomingpornography.org/resources (in tien talen beschikbaar).
- Richtlijnen om sociale media in het gezin te bespreken zijn te vinden in 'Families Should Discuss How to Use Social Media in Righteous Ways' [Gezinnen dienen te bespreken hoe ze sociale media op rechtschappen manieren kunnen gebruiken] op lds.org/go/81833a (in tien talen beschikbaar), of in een artikel van ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De aarde via sociale media overspoelen', in de *Liahona* van augustus 2015.

HOOFDSTUK 6

De gave en macht van God

Dit is hoofdstuk 6 van een nieuwe vierdelige serie over de geschiedenis van de kerk met als titel Heiligen: de geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus in de laatste dagen. Het boek verschijnt spoedig in veertien talen in druk, in de sectie Kerkgeschiedenis van de Evangeliebibliotheek-app, en online op heiligen.lds.org. In hoofdstuk 5, dat in de Liahona van juli verscheen, lezen we dat de eerste 116 bladzijden van het Boek van Mormon in 1828 verloren raakten.

Toen Joseph in de zomer van 1828 naar Harmony terugkeerde, verscheen Moroni om de platen weg te halen. Als je nederig en boetvaardig genoeg bent,' zei de engel, 'krijg je ze op 22 september terug.'¹

Joseph was diep ongelukkig.² Hij wist dat hij er verkeerd aan had gedaan de wil van God te negeren en Martin het manuscript toe te vertrouwen. Nu vertrouwde God hem de platen en de uitleggers niet langer toe. Hij had het gevoel dat hij elke straf verdiende die uit de hemel zou neerdalen.³

Terneergeslagen door schuld en spijt ging hij op zijn knieën. Hij beled zijn zonden en smeekte om vergeving. Hij dacht na over de dingen die hij verkeerd had gedaan, en hoe hij die kon mijden als de Heer hem weer liet vertalen.⁴

Op een dag in juli verscheen Moroni aan Joseph in de buurt van diens huis. De engel gaf hem de uitleggers terug, en Joseph las er een goddelijke boodschap in: 'De werken, plannen en doeleinden van God kunnen niet worden verijdeld, noch kunnen ze mislukken.'⁵

Die woorden stelden hem gerust, maar ze werden gevolgd door een streng verwijt. 'Hoe strikt waren de u gegeven geboden', zei de Heer. 'U had de mens niet meer

moeten vrezen dan God.' Hij gebod Joseph dat hij voorzichtiger met heilige dingen moest omgaan. De kroniek op de gouden platen was belangrijker dan Martins reputatie of Josephs verlangen om het mensen naar de zin te maken. God had in de kroniek voorzien om zijn oude verbond te hernieuwen en om alle volken te leren dat ze voor hun heil op Jezus Christus moeten vertrouwen.

De Heer bracht Joseph zijn barmhartigheid in herinnering. 'Bekeer u van hetgeen u hebt gedaan,' gebod Hij, 'dan bent u nog steeds gekozen.' Hij riep Joseph nogmaals tot zijn profeet en ziener. Hij waarschuwde hem echter dat hij gehoor aan Gods woord moest geven.

Hij zei: 'Tenzij u dat doet, zult u worden overgeleverd en gelijk andere mensen worden, en geen gave meer hebben.'⁶

In het najaar reisden de ouders van Joseph zuidwaarts naar Harmony. Joseph was bijna twee maanden voordien uit Manchester vertrokken, en ze hadden niets meer van hem vernomen. Ze waren bang dat de tegenslagen van de afgelopen zomer hem hadden gebroken. In een paar weken tijd had hij zijn eerste kind verloren, was zijn vrouw bijna overleden en was hij de manuscriptpagina's kwijtgeraakt. Ze wilden zeker weten dat het goed ging met hem en Emma.

Op zo'n kilometer voor hun bestemming zagen Joseph sr. en Lucy tot hun grote vreugde dat Joseph hen tegemoet kwam. Hij zag er rustig en gelukkig uit. Hij vertelde hun dat hij het vertrouwen van God was kwijtgeraakt, dat

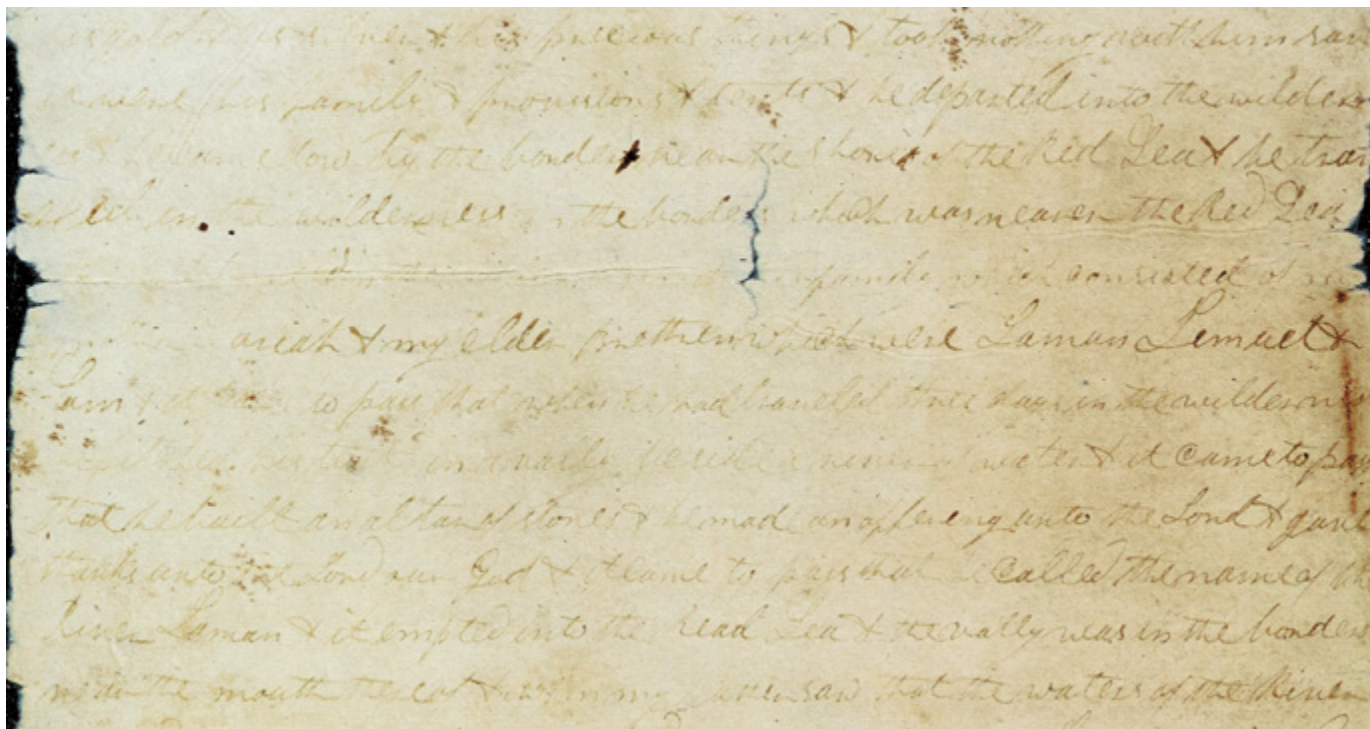
hij zich van zijn zonden had bekeerd en dat hij een openbaring had ontvangen. De berisping van de Heer had hem diep geraakt, maar zoals de profeten van weleer had hij de openbaring opgeschreven zodat anderen die konden lezen. Het was de eerste keer dat hij het woord van de Heer aan hem opschreef.

Joseph vertelde zijn ouders ook dat Moroni intussen de platen en de uitleggers had teruggegeven. De engel leek tevreden, volgens Joseph. 'Hij zei dat de Heer mij liefhad omwille van mijn getrouwheid en nederigheid.'

De kroniek was nu veilig in huis opgeborgen, verstopt in een hutkoffer. 'Emma schrijft nu voor mij,' vertelde Joseph hun, 'maar de engel zei dat de Heer iemand anders zou sturen om voor mij te schrijven, en ik vertrouw erop dat dat zal gebeuren.'⁷

De volgende lente kwam Martin Harris naar Harmony met slecht nieuws. Zijn vrouw had bij de rechtbank een klacht ingediend waarin ze Joseph van oplichterij beschuldigde omdat hij beweerde dat hij gouden platen vertaalde. Martin verwachtte een oproep om in de rechtbank te getuigen. Hij moest verklaren dat Joseph hem er ingeluisd had, want anders zou Lucy ook hem van bedrog beschuldigen.⁸

Martin vroeg Joseph met nadruk om meer bewijs dat de platen echt waren. Hij wilde in de rechtbank openlijk over de vertaling praten, maar hij was bang dat niemand hem zou geloven. Tenslotte had Lucy het huis van de familie Smith ondersteboven gekeerd en de kroniek niet gevonden. En hoewel hij twee maanden als schrijver voor Joseph had gewerkt, had Martin de platen nooit gezien. Hij kon er dus ook niet van getuigen.⁹

Oliver Cowdery heeft deze pagina van de vertaling van het Book van Mormon geschreven.

gevoel, en toen wist hij dat hij zich als schrijver bij Joseph moest aandienen.²⁰

Oliver vertelde niemand over zijn gebed. Maar zodra het schooljaar afgelopen was, vertrok hij samen met Josephs broer Samuel te voet naar Harmony, een tocht van meer dan 160 km. Het was koud en de lenteregens hadden de wegen in modderpoelen veranderd. Tegen de tijd dat Oliver en Samuel bij Joseph en Emma arriveerden, was een van Oliver's tenen bevroren. Hij keek echter reikhalzend naar de ontmoeting met het echtpaar uit, zodat hij met eigen ogen kon zien hoe de Heer door middel van de jonge profeet werkte.²¹

Zodra Oliver in Harmony aankwam, voelde hij zich helemaal thuis. Joseph praatte tot in de vroege uurtjes met hem, luisterde naar zijn verhaal en beantwoordde zijn vragen. Het was duidelijk dat Oliver een degelijke opleiding had genoten, en Joseph aanvaardde zijn aanbod om als schrijver te fungeren graag.

Met de komst van Oliver moest Joseph in de eerste plaats een werkplek vinden. Hij vroeg Oliver om een contract op te stellen waarin Joseph beloofde zijn schoonvader te betalen voor het houten huisje waar hij met Emma woonde, en ook voor de schuur, het akkerland en de nabijgelegen bron.²² Met het welzijn van hun dochter in gedachten gingen de ouders van Emma akkoord met de voorwaarden. Ze beloofden ook om de gemoederen

van de burens met betrekking tot Joseph te helpen sussen.²³

Intussen begonnen Joseph en Oliver aan de vertaling. Ze konden goed samenwerken en deden dat wekenlang, terwijl Emma vaak in dezelfde kamer met haar dagelijks werk bezig was.²⁴ Soms keek Joseph door de uitleggers naar de tekens op de platen en las hij de vertaling voor.

Vaak vond hij het handiger om met maar één zienersteen te werken. Daarvoor legde hij de zienersteen in zijn hoed, drukte hij zijn gezicht in de hoed om het daglicht buiten te sluiten en keek hij naar de steen. De steen gaf licht in het donker, en er kwamen woorden tevoorschijn die Joseph dicteerde terwijl Oliver ze snel noteerde.²⁵

Op aanwijzing van de Heer besloot Joseph de verloren pagina's niet opnieuw te vertalen. In plaats daarvan gingen hij en Oliver verder bij waar hij gebleven was. De Heer openbaarde dat Satan goddeloze mannen had overgehaald om de bladzijden te stelen, de woorden te veranderen, en ze te gebruiken om de vertaling in diskrediet te brengen. De Heer verzekerde Joseph echter dat Hij de profeten van weleer, die op de platen hadden geschreven, had geïnspireerd om een ander, vollediger verslag van het verloren materiaal op te schrijven.²⁶

‘[Ik] zal hen overtroeven die mijn woorden hebben veranderd’, zei de Heer tegen Joseph. ‘Ik zal hun tonen dat mijn wijsheid groter is dan de geslepenheid van de duivel.’²⁷

Oliver vond het geweldig om de schrijver van Joseph te zijn. Dag in dag uit luisterde hij terwijl zijn vriend de ingewikkelde geschiedenis van twee grote beschavingen, de Nephieten en de Lamaniëten, dicteerde. Het ging over rechtvaardige en goddeloze koningen, over volkeren die in gevangenschap terecht kwamen en eruit werden verlost, en over een profeet van weleer die zienerstenen gebruikte voor de vertaling van kronieken die waren aangetroffen in een land dat met beenderen was bedekt. Net als Joseph was die profeet een openbaarder en ziener die met de gave en macht van God was gezegend.²⁸

Keer op keer getuigde de kroniek van Jezus Christus, en Oliver ontdekte hoe profeten vroeger een kerk leidden en hoe gewone mannen en vrouwen het werk van God deden.

Toch had Oliver nog veel vragen over het werk van de Heer, en hij hunkerde naar antwoorden.

Joseph deed voor hem navraag door middel van de Urim en Tummim, en de Heer antwoordde. 'Indien u Mij vraagt, zult u ontvangen', zei Hij. 'Indien u vraagt, zult u verborgenheden kennen die groot en wonderbaar zijn.'

De Heer herinnerde Oliver ook aan het getuigenis dat hij had ontvangen voordat hij naar Harmony was gekomen, en waarover hij met niemand had gesproken.

'Heb ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?' vroeg de Heer. 'Als Ik u dingen heb verteld die geen mens weet, hebt u dan niet een getuigenis ontvangen?'²⁹

Oliver was stomverbaasd. Hij vertelde Joseph meteen over zijn geheime gebed en over het goddelijke getuigenis dat hij had ontvangen. Hij zei dat niemand behalve God dat had kunnen weten, en dat hij nu wist dat het werk waar was.

Ze gingen weer aan het werk, en Oliver begon zich af te vragen of ook hij in staat zou zijn om te vertalen.³⁰ Hij geloofde dat God door voorwerpen als zienerstenen kon werken, en hij had al enkele keren een wichelroede gebruikt om water en mineralen te vinden. Hij wist echter niet zeker of zijn roede door de macht van God werkte. Het was hem nog steeds een raadsel hoe het proces van openbaring in zijn werk ging.³¹

Joseph legde Oliver's vragen weer aan de Heer voor, en de Heer zei dat Oliver de macht bezat om kennis te verkrijgen, als hij maar in geloof vroeg. De Heer bevestigde dat de roede

van Oliver door de macht van God werkte, net als de staf van Aäron in het Oude Testament. Vervolgens leerde Hij Oliver hoe openbaring werkt. 'Ik zal in uw gedachten en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest', verduidelijkte Hij. 'Welnu, zie, dat is de geest van openbaring.'

Hij zei ook dat Oliver net als Joseph in staat was om de kroniek te vertalen, als hij maar op zijn geloof vertrouwde. 'Bedenk dat u zonder geloof niets kunt doen', zei de Heer.³²

Na die openbaring was Oliver enthousiast om te vertalen. Hij volgde het voorbeeld van Joseph, maar toen de woorden niet vanzelf kwamen, was hij gefrustreerd en in de war.

Joseph zag dat zijn vriend het moeilijk had en leefde met hem mee. Het had Joseph een tijd gekost om zijn hart en verstand op het werk van de vertaling af te stemmen, maar Oliver scheen te denken dat hij het gauw onder de

knie zou hebben. Een geestelijke gave hebben was niet genoeg. Hij moest haar geleidelijk laten groeien en ontwikkelen, zodat hij haar voor Gods werk kon gebruiken.

Oliver gaf het vertalen al gauw op en vroeg Joseph waarom het hem niet lukte.

Joseph vroeg het aan de Heer. 'U hebt verondersteld dat Ik het u zou geven, terwijl u niet verder dacht dan alleen Mij te vragen,' antwoordde de Heer. 'U moet het in uw gedachten uitvorsen; daarna moet u Mij vragen of het juist is.'

De Heer droeg Oliver op om geduldig te zijn. 'Het is [...] niet raadzaam dat u nu vertaalt', zei Hij. 'Het werk dat u geroepen bent te doen, is om te schrijven voor mijn dienstknecht Joseph.' Hij beloofde Oliver dat er nog meer gelegenheden om te vertalen zouden komen, maar voorlopig was hij de schrijver en was Joseph de ziener.³³ ■

Op saints.lds.org staat een volledige lijst met bronnen in het Engels.

Het woord *Thema* in de noten geeft aan dat er op heiligen.lds.org meer informatie te vinden is.

NOTEN

1. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [9].
2. Zie Leer en Verbonden 10:2 (Revelation, Spring 1829, op josephsmithpapers.org).
3. Zie Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [5]–[7].
4. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [8]–[9].
5. Leer en Verbonden 3:1 (Revelation, July 1828, op josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [8]–[9]; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 10, in *JSP*, H1:246 (versie 2).
6. Leer en Verbonden 3 (Revelation, July 1828, op josephsmithpapers.org); Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16; Lucy Mack

- Smith, History, 1844–45, boek 7, [8]–[9].
7. Lucy Mack Smith, History, 1845, 138; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [8]–[11].
 8. Preface to Book of Mormon, circa Aug. 1829, in *JSP*, D1:92–94; ‘Testamoney of Martin Harris’, 4 september 1870, [4], Edward Stevenson Collection, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [5]; Historical Introduction to Revelation, maart 1829 [DC 5], in *JSP*, D1:14–16.
 9. ‘Testamoney of Martin Harris’, 4 september 1870, [4], Edward Stevenson Collection, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 6, [9]; boek 8, [5].
 10. Leer en Verbonden 5 (Revelation, Mar. 1829, op josephsmithpapers.org).
 11. Revelation, Mar. 1829 [LV 5], in *JSP*, D1:17.
 12. Isaac Hale, beëdigde verklaring, 20 maart 1834, in ‘Mormonism’, *Susquehanna Register, and Northern Pennsylvanian*, 1 mei 1834, [1].
 13. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [6]–[7].
 14. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [11].
 15. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [12]; ‘Mormonism’, *Kansas City Daily Journal*, 5 juni 1881, 1; Morris, ‘Conversion of Oliver Cowdery’, 5–8.
 16. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [12]; Knight, *Reminiscences*, 5; Leer en Verbonden 4 (Revelation, Feb. 1829, op josephsmithpapers.org); zie ook Darowski, ‘Joseph Smith’s Support at Home’, 10–14.
 17. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [12].
 18. Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, *LDS Messenger and Advocate*, oktober 1834, 1:15.
 19. Leer en Verbonden 6 (Revelation, Apr. 1829–A, op josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 7, [12]; boek 8, [1].
 20. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, in *JSP*, H1:284 (versie 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [1]; zie ook Leer en Verbonden 6:22–23 (Revelation, Apr. 1829–A, op josephsmithpapers.org).
 21. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [3]–[4]; Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16.
 22. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [4]; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 13, in *JSP*, H1:276 (versie 2); Agreement with Isaac Hale, 6 april 1829, in *JSP*, D1:28–34; Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, *LDS Messenger and Advocate*, oktober 1834, 1:14.
 23. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 18, in *JSP*, H1:296 (versie 2).
 24. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, in *JSP*, H1:284 (versie 2); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [4]; Joseph Smith III, ‘Last Testimony of Sister Emma’, *Saints’ Herald*, 1 oktober 1879, 290. **Thema:** Daily Life of First-Generation Latter-day Saints [Het dagelijks leven van heiligen der laatste dagen van de eerste generatie]
 25. ‘Book of Mormon Translation’, Evangelietheema’s, topics.lds.org; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, in *JSP*, H1:284 (versie 2); Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, *LDS Messenger and Advocate*, oktober 1834, 1:14; Joseph Smith III, ‘Last Testimony of Sister Emma’, *Saints’ Herald*, 1 oktober 1879, 290; ‘Golden Bible’, *Palmyra Freeman*, 11 augustus 1829, [2]. **Thema:** Book of Mormon Translation [De vertaling van het Boek van Mormon]
 26. Leer en Verbonden 10:45 (Revelation, Spring 1829, op josephsmithpapers.org); 1 Nephi 9:5; Woorden van Mormon 1; Leer en Verbonden 3 (Revelation, juli 1828, op josephsmithpapers.org).
 27. Leer en Verbonden 10:42–43 (Revelation, Spring 1829, op josephsmithpapers.org). **Thema:** Lost Manuscript of the Book of Mormon [Verdwenen manuscript van het Boek van Mormon]
 28. Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, *LDS Messenger and Advocate*, oktober 1834, 1:14; Mosiah 8:16–18; zie ook Omni 1:20; Mosiah 8:8–13; 28:11–15, 20; Alma 37:21, 23; en Ether 3:24–28.
 29. Leer en Verbonden 6:5, 11, 22–24 (Revelation, Apr. 1829–A, op josephsmithpapers.org).
 30. Leer en Verbonden 6:10–13 (Revelation, Apr. 1829–A, op josephsmithpapers.org); Leer en Verbonden 8:4–8 (Revelation, Apr. 1829–B, op josephsmithpapers.org); Historical Introduction to Revelation, april 1829–B [LV 8], in *JSP*, D1:44–45; Revelation Book 1, 13, in *JSP*, MRB:15.
 31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, boek 8, [1]; Paul en Parks, *History of Wells, Vermont*, 81; Historical Introduction to Revelation, 1829–B [LV 8], in *JSP*, D1:44–45; zie ook Baugh, *Days Never to Be Forgotten*; Bushman, *Rough Stone Rolling*, 73; en Morris, ‘Oliver Cowdery’s Vermont Years and the Origins of Mormonism’, 106–129. **Thema:** Divining rods [Wichelroedes]
 32. Leer en Verbonden 6 (Revelation, Apr. 1829–A, op josephsmithpapers.org); Leer en Verbonden 8 (Revelation, Apr. 1829–B, op josephsmithpapers.org); Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 13–14, in *JSP*, H1:276–278 (versie 2); zie ook Book of Commandments 7:3; en Leer en Verbonden 8:6–7.
 33. Leer en Verbonden 9 (Revelation, Apr. 1829–D, op josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery aan William W. Phelps, 7 september 1834, *LDS Messenger and Advocate*, oktober 1834, 1:14.

Mijn zoon vertelde dat zijn vrouw, toen ze door Wisconsin reden, erg ziek was geworden. Wat moest hij met zijn kinderen doen terwijl hun moeder geopereerd werd?

VREEMDEN DIE FAMILIE WAREN

Laat op een avond werd ik door mijn zoon Garrett vanuit Eau Claire (Wisconsin, VS) gebeld. Hij was met zijn vrouw Shelly en hun kinderen vanuit Alabama, waar Garrett een militaire training had gehad, onderweg naar Minot Air Force Base in North Dakota. Hij vertelde dat Shelly, toen ze door Wisconsin reden, erg ziek was geworden. Ze waren naar een ziekenhuis gereden waar Shelly's blindedarm de volgende ochtend verwijderd zou worden.

Ik zei dat ik met het vliegtuig naar ze toe zou komen, maar zou pas de volgende dag arriveren. Mijn zoon vroeg zich bezorgd af wat hij met zijn kinderen moest doen (een van 5, een van 1, en een baby van 3 weken) terwijl hun moeder geopereerd werd. Hij kende daar niemand. Hij besloot

de bisschop in Minot te bellen, hoewel hij ook hem niet kende. De bisschop in Minot zei dat hij contact met de bisschop in Eau Claire zou opnemen.

De volgende ochtend kwamen de bisschop in Eau Claire en de ZHV-presidente naar Garretts hotel. Ze zeiden dat ze met alle plezier voor de kinderen zouden zorgen terwijl Shelly geopereerd werd. Shelly zei later dat ze het geen enkel probleem vond om twee vreemden (die familie in het evangelie waren) op haar kinderen te laten passen. Tegen de tijd dat ik in Eau Claire aankwam, lag Shelly op zaal en waren mijn kleinkinderen weer terug bij haar en Garrett. We waren dankbaar voor de hulp die we hadden gekregen toen we die zo hard nodig hadden.

Een paar weken later keek ik naar de algemene oktoberconferentie van 2016. President M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, zei: 'Waar gaat u een gedetailleerde en geïnspireerde kerkstructuur vinden waarin u wordt onderwezen en ondersteund door mannen en vrouwen die, omwille van hun diepe toewijding aan de Heer, u en uw gezin dienen?' ('Naar wie zullen wij heen gaan?' *Liahona*, november 2016, 91.)

Ik moest meteen denken aan wat er in Eau Claire was gebeurd. Het is een zegen om niet alleen lid van de kerk maar ook lid van een evangeliefamilie te zijn, waarin we elkaar kunnen dienen en tot zegen zijn, waar we ons ook bevinden. ■
Jeff Messerly, Utah (VS)

MIJN HEMELSE VADER HEEFT MIJN GEBED VERHOORD

Mijn man en ik trouwden toen we nog in Argentinië woonden. We waren allebei op zending geweest en we wisten dat het een zegen zou zijn om in de tempel van de Heer te trouwen. We wilden graag het pad bewandelen dat terug naar onze hemelse Vader leidt.

We wisten dat beproevingen een onderdeel van het heilsplan waren, maar we vertrouwden erop dat we door geloof en gebed alles konden overwinnen. Maar we hadden niet verwacht dat we onophoudelijk tegenspoed moesten verduren. We kregen de ene beproeving na de andere.

Toen ik op een middag alleen thuis was, voelde ik me heel verdrietig en ik huilde ontoestbaar. Ik wist niet wat ik moest doen. Elke keer als ik met huilen probeerde te stoppen, voelde ik meer ontmoediging en verdriet.

Toen dacht ik aan de mannen en vrouwen die me allemaal hadden verteld hoeveel ze in moeilijke tijden aan het gebed hadden gehad. Ik had wel een getuigenis van het gebed, maar mijn verstand en geest waren zo gekweld dat ik bang was dat ik niet de juiste woorden zou kunnen vinden.

In tranen knielde ik naast mijn bed neer en met heel mijn hart vroeg ik onze hemelse Vader om troost en gemoedsrust. Ik vroeg niet om een oplossing en ook niet of Hij mijn beproevingen wilde wegnemen. Ik vroeg alleen om gemoedsrust.

Terwijl ik aan het bidden was, ging de bel. Met tranen in mijn ogen deed ik open. Ik zag een ZHV-zuster staan.

Ze zei dat ze in de buurt werkte en even op haar motorfiets langskwam. Ik kon niets anders dan mijn armen om haar heen slaan. Ze zei: 'Ik weet niet waarom, maar ik kreeg het gevoel dat ik even langs moest komen.'

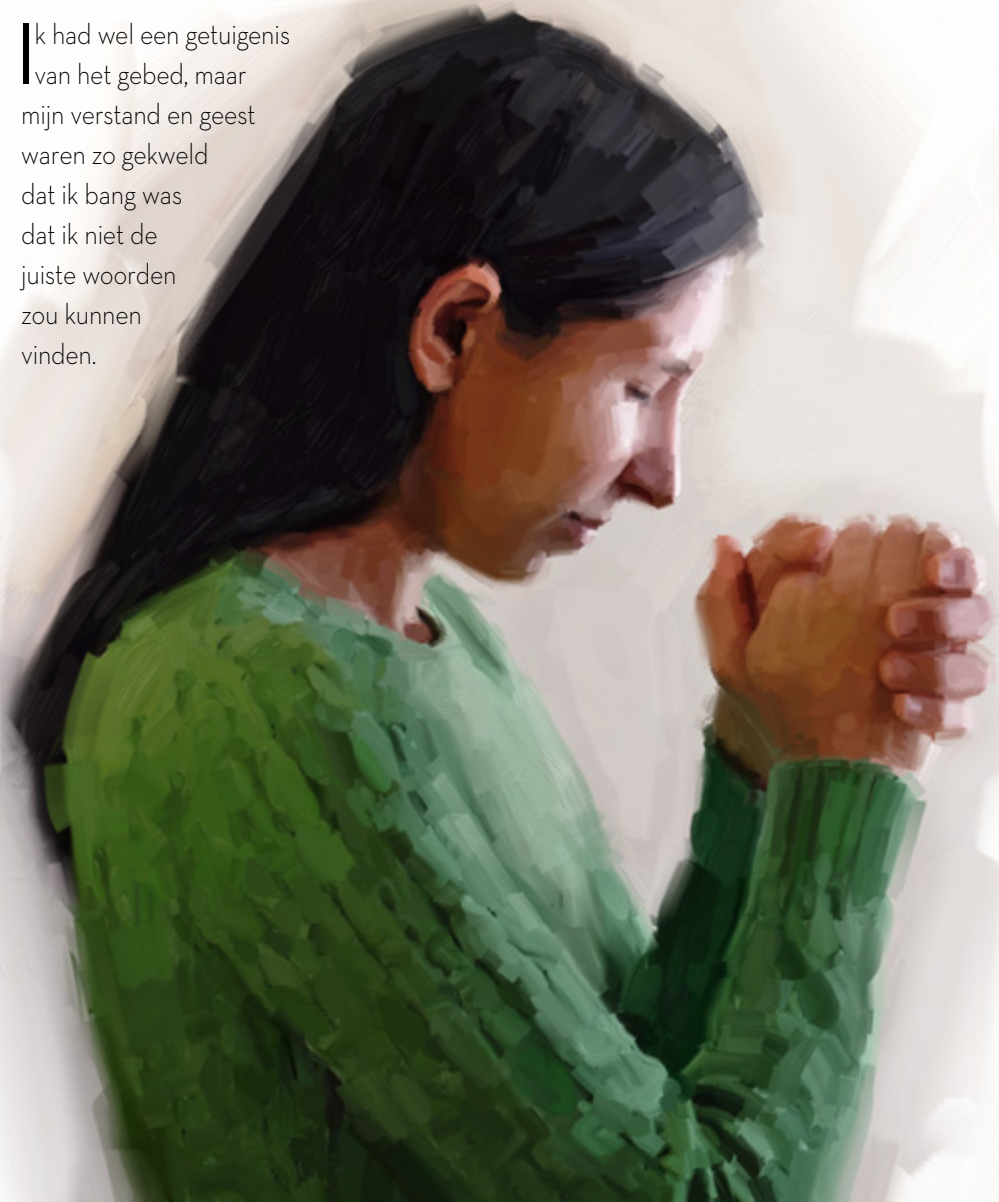
We gingen aan de eettafel zitten en met haar hulp kon ik tot rust komen. Toen we even hadden gepraat, kreeg ik het gevoel dat ik niet alleen was en

dat mijn hemelse Vader mijn gebed had verhoord.

Het is een zegen om in gebed met onze hemelse Vader te praten. Hij had naar mij geluisterd en een van zijn kinderen gestuurd om mij te helpen. Ik ben dankbaar dat deze zuster naar de influisteringen van de Geest had geluisterd. ■

Raquel E. Pedraza de Brosio (Utah, VS)

Ik had wel een getuigenis van het gebed, maar mijn verstand en geest waren zo gekweld dat ik bang was dat ik niet de juiste woorden zou kunnen vinden.

EEN OUD EXEMPLAAR VAN HET BOEK VAN MORMON

Enkele jaren geleden kreeg ik deze voicemail: 'Bent u de Dan Hobbs die in Idaho Falls woonde en in 1974 in Washington op zending was? Ik ben Tom Janaky. Ik denk dat u mijn ouders over de kerk verteld hebt.'

Ik was verrast. Ik was in Texas op zending geweest, niet in Washington, maar ik herkende de naam. Ik moest meteen aan het boek op mijn ladekast denken: een exemplaar van het Boek van Mormon uit 1948. Ik sloeg het open en las de handgeschreven boodschap op de binnenzijde van de omslag: 'God zij met u. God zegene u! Frank en Virginia Janaky, 1974.' Plots moest ik denken aan de gebeurtenissen van 35 jaar eerder.

Ik was 21 en mijn zending in Houston (Texas) liep ten einde. Mijn collega en ik waren langs de deuren aan het gaan, maar hadden weinig succes. We klopten nogmaals op een deur, waarna een man ons hartelijk vroeg binnen te komen. Hij zei dat hij Frank Janaky heette en stelde zijn vrouw, Virginia, aan ons voor. We hadden een kort gesprek.

Tijdens de daaropvolgende afspraken onderwezen we hen in het evangelie. Ze wilden zich niet laten dopen, maar waren altijd vriendelijk. Tijdens een van onze gesprekken zag ik een

oud exemplaar van het Boek van Mormon op de boekenplank staan. Ik kan me niet meer herinneren hoe ze het in hun bezit gekregen hadden, maar ik weet nog wel dat ik er mijn belangstelling voor uitte.

Kort voordat ik naar huis terugkeerde, gingen mijn collega en ik nog even bij hen langs om afscheid te nemen. Voor we vertrokken, schreef Frank een korte boodschap in het oude boek-van-mormon en gaf het me als afscheidsgeschenk. Hij vroeg me om iets in hun familiebijbel te schrijven en er mijn naam en adres bij te noteren. Dat was de laatste keer dat ik Frank en Virginia zag, maar ik heb hun geschenk altijd gekoesterd.

Die avond belde ik Tom Janaky. Hij vroeg me nogmaals of ik in 1974 in Washington op zending was geweest. Ik zei dat ik in Texas gediend had en vroeg hem of Frank en Virginia zijn ouders waren.

Hij vertelde me dat zijn ouders van Texas naar Washington verhuisd

Tijdens een van onze gesprekken zag ik een oud exemplaar van het Boek van Mormon op de boekenplank staan. Voor we vertrokken, schreef Frank er een korte boodschap in en gaf het me als afscheidsgeschenk.

waren. Hij had aangenomen dat de zendingen zijn ouders in Washington bezocht hadden. Hij zei dat hij mijn naam en adres in hun familiebijbel gevonden had.

'Ik belde u op om u te vertellen dat mijn broer en ik ons hebben laten dopen, deels omdat de zendingen altijd zo vriendelijk voor onze ouders waren', zei hij. 'Ze waren weg van alle zendingen met wie ze door de jaren heen gesproken hebben.'

Tom vertelde me dat ze beiden overleden waren.

'Maar we zijn nu met hun tempelwerk bezig', zei hij.

Met tranen in de ogen bedankte ik Tom voor zijn telefoontje.

Ik had jarenlang het gevoel dat mijn zending weinig betekend had. Ik vroeg me soms af of ik ook maar iemand geraakt had. Toms telefoontje was een tedere barmhartigheid van de Heer. Ik ben dankbaar voor mijn zending en voor mijn bescheiden bijdrage aan de bekering van de familie Janaky. ■

Dan Hobbs, Idaho (VS)

HET GEBED VAN EEN KERSVERSE MOEDER

Als kersverse moeder van een bewerkelijk jongetje heb ik soms het gevoel dat mijn leven bestaat uit luiers verschonen en eten geven.

Toen ik nog aan het moederschap moest wennen, betrapte ik mezelf erop dat ik mijn geestelijke behoeften aan het verwaarlozen was. In plaats van in de Schriften te lezen, deed ik meestal een broodnodig dutje of de zoveelste lading wasgoed. Mijn gebeden waren haastige smeekbeden tot mijn Vader in de hemel waarin ik vroeg of mijn zoontje in slaap mocht vallen en mocht *blijven* slapen, en of ik de nodige hulp mocht krijgen om de dag door te komen.

Toen mijn zoontje vier maanden oud was, besepte ik dat ik geestelijk verzwakt was. Mijn verlangen om mijn getuigenis te sterken was aan het afnemen. Ik had geen zin om drie uur lang in de kerk te zitten, en leek geen tijd of energie voor mijn andere huishoudelijke en kerkelijke taken te hebben. Ik wilde het licht van het evangelie weer voelen, maar was uitgeput en wist niet waar ik moest beginnen. Op een avond bad ik vurig om hulp.

De volgende morgen sleepte ik mezelf naar de kerk. Toen ik naar de ZHV-les zat te luisteren, viel mijn oog op een poster waarop het doel van de ZHV stond. Ik had de poster al eerder gezien, maar de boodschap was nog niet tot me doorgedrongen.

Volgens de poster was het doel van de ZHV om zusters te helpen in geloof en rechtschapenheid toe te nemen, het gezin te versterken en mensen in nood te vinden en te helpen.

Ik las het doel nogmaals. Dit keer viel het deel over in geloof en rechtschapenheid toenemen me op. Ik begreep dat ik aan mijn geestelijk niveau moest werken voor ik mijn kerktaken naar behoren kon uitvoeren en anderen doeltreffend kon dienen. Ik begon dagelijks tijd voor Schriftstudie vrij te maken. Ik besteedde ook

Ik betrapte mezelf erop dat ik mijn geestelijke behoeften aan het verwaarlozen was. In plaats van in de Schriften te lezen, deed ik meestal een broodnodig dutje of de zoveelste was.

meer aandacht aan mijn gebeden.

Doordat ik mijn geloof en persoonlijke rechtschapenheid ontwikkelde en leiding van mijn hemelse Vader nastreefde, voelde ik mijn liefde voor het herstelde evangelie van Jezus Christus heropleven. Roepingen grootmaken, mijn ZHV-zusters bezoeken en wekelijks aan het avondmaal deelnemen, kregen weer betekenis. En de dingen waarvoor ik geen tijd of energie had, zijn nu een bron van troost en kracht voor mij en mijn gezin. ■
Krystal Baker Chipman, Utah (VS)

Deze jongvolwassene uit Ghana weet dat je altijd op je hemelse Vader kunt vertrouwen, zelfs als het leven hopeloos lijkt.

Hoe Eric op God leerde vertrouwen

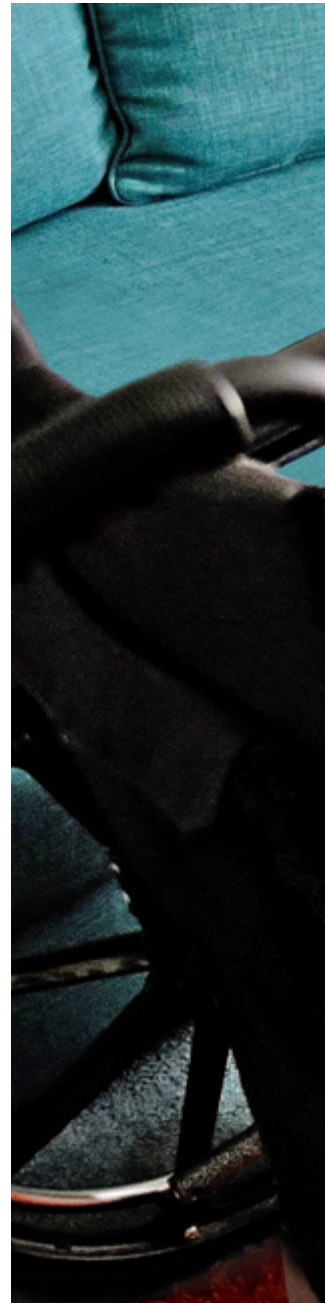
Richard M. Romney

Kerktijdschriften

Toen Eric Ayala (21) drie jaar was, werden zijn moeder en hij bij een bezoek aan een straatmarkt geraakt door een auto waarvan de bestuurder de controle over het stuur kwijt was.

Eric bleek aan beide benen verlamd te zijn, wat hem bij het opgroeien de ene na de andere moeilijkheid opleverde. Uiteindelijk kreeg hij beugels voor zijn benen waarmee hij overeind kon staan, maar toen hij daar uitgegroeid was, was er geen geld voor nieuwe. Hij kreeg een kleine rolstoel, maar ontgroeide die ook. Zijn benen verschrompelden, sidderden soms, en zijn voeten raakten misvormd.

In Ghana worden mensen met een handicap vaak als een last gezien. Erics ouders hadden weinig geld, niet genoeg voor een medische behandeling. Toen Eric een jaar of tien was, kreeg hij door gebrek aan beweging en het vele zitten op hout en beton last van drukzweren. De zweren etterden voortdurend en stonken verschrikkelijk.

Daarom woonde Eric buiten, op een bank in een open schuur. Zijn moeder, Lucy, en zijn zussen brachten hem eten, wassen zijn kleren en hielpen hem met wassen. Eric raakte vaak doorweekt van de regen en rilde 's nachts van de kou. Hij leerde van de ochtendzon houden omdat die warmte bracht. Omdat hij te arm was om naar school te gaan en niet in staat was om te werken, bracht hij jaren in die schuur door. Hij waagde zich slechts af en toe in zijn rolstoel de buurt in.

Het begin van geloof

In plaats van wrok te koesteren 'begon ik in God te geloven en Hem lief te hebben', zegt Eric. 'Niemand vertelde mij iets over Hem, maar ik kon zijn scheppingen zien, en ik zag de goede en slechte kanten van mensen. Als het leven moeilijk is, kan het moeilijk zijn om in Hem te geloven. Maar dan zag ik iets goeds op mijn pad komen, en zei ik: "Zie je wel, God is er, en het is fantastisch."

Eric had nooit echt leren bidden, maar hij begon God aan te roepen. Hij kreeg antwoord – toen hij ziek was kreeg hij een onverwachte kans om een dokter te raadplegen; toen hij eens om verlichting van zijn zweren vroeg, gingen ze weg; toen hij zijn kleine rolstoel ontgroeid was, bracht een vriendelijke vreemdeling hem een grotere. ‘God heeft veel goeds voor mij gedaan’, zegt hij.

En toen kon Eric wonderbaarlijk genoeg op veertienjarige leeftijd naar school gaan. Zijn moeder had door voor andere mensen te koken genoeg geld bij elkaar geschraapt om een uniform, boeken en schoolgeld voor hem te bekostigen. Op school ‘kon ik niet naar buiten om met de anderen lichamelijke oefening te doen, dus bleef ik binnen en leerde ik de hele tijd’, legt hij uit. Hij verbaasde het hoofd van de school door hoge cijfers in rekenen, lezen en schrijven te halen.

Een non in het ziekenhuis gaf Eric een nieuwe driewieler die hij met zijn handen kon voortbewegen. Dat vergemakkelijkte het naar school gaan. Maar bij het heen en weer fietsen, gingen zijn zweren weer open. De infectie kwam terug, en daarmee de stank van zijn open wonden ook. Andere leerlingen klaagden over de vliegen die constant om Eric heen vlogen. Hij was 17 jaar toen het hoofd van de school zei dat hij thuis moest blijven tot hij beter was.

Eric's vader had een piepklein boerderijtje op het platteland. Hij had de rest van het gezin meegenomen om

op de boerderij te werken, maar Eric bleef alleen in zijn schuur achter. Zijn zweren werden hele grote wonden en de infectie bereikte zijn botten, waardoor hij een levensbedreigende beenmergontsteking kreeg.

Gesprek met een *obruni*

Toen Eric 18 was, zag hij zijn vriend Emmanuel Ofosu-hene Engels spreken met een *obruni* (blanke man). De *obruni* was een mormoonse zending, ouderling Old. ‘Ik sprak alleen maar Twi, maar Emmanuel trad als tolk voor me op: “Ik ben zo ziek dat ik denk dat ik doodga. Kunt u me vertellen wat ik moet doen om naar de hemel te gaan?”

‘Ouderling Old en zijn Afrikaanse collega onderwezen me. Om de een of andere reden begonnen ze met het woord van wijsheid. Ik wist dat wat ze zeiden waar was, want ik wist al dat koffie en tabak slecht zijn.’ Ze gaven Eric ook een brochure over het herstelde evangelie van Jezus Christus en nodigden hem uit om een kerkdienst bij te wonen.

‘Toen ik erheen ging, zag ik dat deze kerk anders was’, zegt hij. ‘Er was eerbied.’ Ook al duurde het een uur voordat Eric zich met zijn rolstoel naar de kerk geduwd had, hij genoot van de bijeenkomsten. ‘Ik wilde vooraan zitten en onder de mensen zijn’, zegt hij. ‘Maar ik bleef achterin zitten omdat ik wist dat ik stonk.’

Eric zei tegen de zendingen: ‘Wat ik leer, is waar.’ Hij zei ook dat hij zich wilde laten dopen, maar dat de

artsen hem hadden gewaarschuwd om zijn wonden droog te houden. ‘Ik vertrouw op God voor een oplossing’, zei hij. Hij ging ongeveer een jaar lang naar de kerk, maar werd toen te ziek en zwak om er zelf heen te gaan.

Eric werd uiteindelijk weer in het ziekenhuis opgenomen. In Ghana moeten patiënten in hun eigen water, voedsel, bedlinnen, medicijnen en verband voorzien. Als ze geen geld hebben, worden ze niet behandeld. Eric's moeder en zussen deden hun uiterste best. Omdat Eric slechts af en toe voedsel en medische zorg kreeg, werd hij zwakker.

Een onverwacht bezoek

Maar toen kreeg Eric onverwachte bezoekers. Twee zendingen, de zusters Peparah en Nafuna, hadden in de kerk zijn foto zien hangen en bezochten hem in het ziekenhuis. Ze namen eten mee. Hij was een jaar lang niet naar de kerk geweest, maar hij vertelde ze dat hij nog steeds gedoopt wilde worden.

Enkele dagen later kwam Eric's zus op bezoek en trof hem ernstig ziek aan. Ze rende naar huis en vertelde het aan haar moeder. Hoewel haar moeder bij het ongeluk met Eric permanente schade aan haar been had opgelopen, liep ze naar het ziekenhuis, haar gezicht bij elke stap vertekkend van de pijn. ‘Je moet thuiskomen’, zei ze tegen Eric. ‘Als je doodgaat, wil ik je tenminste dichtbij hebben.’

De volgende ochtend kwamen de zendingenzusters langs. ‘Je was

niet in het ziekenhuis,' zei zuster Peprah, 'dus kwamen we hier langs.' Ze hadden ouderling en zuster Wood meegenomen, een zendingsechtpaar uit Nieuw-Zeeland. Die gingen na wat de behoeften waren en beloofden terug te komen.

Enkele dagen later nam Eric's vader het gezin weer mee naar de boerderij – behalve Eric, die weer alleen en van voedsel en water verstoken was. Toen ouderling en zuster Wood terugkeerden en Eric alleen en hongerig aantroffen, brachten ze hem voedsel en water. De volgende kwamen ze terug, en merkten dat er vloeistof langs zijn been liep, waarop ze een grote open zweer op zijn dijbeen ontdekten. Ze namen Eric meteen mee terug naar het ziekenhuis.

Ouderling en zuster Wood hoorden dat er een Amerikaans medisch humanitair team naar Ghana zou komen. Het team zou Eric kosteloos opereren. De chirurg behandelde de zweer op Eric's been. Maar toen hij zag hoe ernstig Eric's wonden waren, en dat hij een beenmergontsteking had, besloot hij dat hij niet alle benodigde operaties in Ghana kon uitvoeren. Op zijn aanbeveling liet de humanitaire-hulporganisatie Eric uiteindelijk naar de Verenigde Staten gaan voor nadere behandeling en om zijn wonden permanent te dichtten. Bovendien vonden ze een plek voor Eric in een opvangcentrum in het Ghanese Winneba, geleid door kerkleden, waar hij na zijn terugkeer kon wonen, naar school gaan en zijn opleiding afmaken.

De Heer voorzag in een oplossing

Ouderling Wood, die van beroep werktuigkundige was, verbouwde Eric's met de hand

bediende driewieler. Hij deed dat ook met zijn rolstoel. En hij raadpleegde president Cosgrave van het zendingsgebied Kumasi (Ghana), die arts was. Zij waren van mening dat Eric zich kon laten dopen als ze maar de juiste voorzorgsmaatregelen namen.

'Ouderling Wood wikkelde mijn lichaam in plastic en wond er plakband omheen', legt Eric uit. 'Toen tilde hij me in een vont. Aan het water in de doopvont had men ontsmettingsmiddel toegevoegd. Ik ben op 26 juni 2016 gedoopt.' Eric had zich op de Heer verlaten, en de Heer had in een oplossing voorzien. ■

Mijn faalangst weerhield me ervan talenten te ontwikkelen en kansen voor groei op te zoeken.

Maar als ik nu mis?

Sarah Keenan

Kerktijdschriften

Toen ik zes was, bracht onze vader mijn oudere zus en mij naar een basketbaltraining. Ik speelde voor het eerst in een echte sportzaal. De basketbal was zwaar in mijn handjes en de ring leek, zelfs op de laagste stand, onoverkomelijk hoog.

‘Maak je geen zorgen, gooi gewoon’, zei mijn vader.

Ik keerde me naar mijn vader. ‘Maar als ik nu mis?’, vroeg ik.

Meer dan twintig jaar later weet ik niet meer of ik scoorde of niet. Maar ik herinner me wel de angst die ik voelde: ‘Wat als ik mis? Wat als mijn uiterste best niet genoeg is? Wat moet ik doen als ik niet slaag?’

Faalangst

Diezelfde faalangst is me altijd tot last geweest. Geruime tijd werd die angst gemaskeerd door allerlei aangeboren vaardigheden. Maar toch uitte hij zich op beperkte wijze. Ik begon niet aan een sport vooraleer ik wist dat ik er goed in zou zijn. Ik vermeid schoolvakken waar ik niet

in uitmuntte. Als ik iets nieuws probeerde en er niet onmiddellijk goed in was, was mijn oplossing er snel mee te stoppen en over te schakelen naar iets waar ik beter in was.

Toen vertrok ik op zending. Voor de allereerste keer kwam ik in een omgeving terecht waar mijn zwakheden overduidelijk waren en ik mij er niet makkelijk aan kon onttrekken. Ik had moeite om gesprekken aan te knopen. Ik vond het moeilijk in een nieuwe taal te onderwijzen. Ik werd veelvuldig afgewezen. Ik faalde voortdurend – ik gooide en miste – en er waren dagen waarop ik overwoog mijn normale patroon voor mislukking te volgen: het opgeven en naar huis gaan.

Moeite met vertalen

In die periode ontving ik broodnodige inspiratie en vermaning uit het verhaal van Oliver Cowdery die de platen probeerde te vertalen. Nadat hij enkele weken voor Joseph Smith had geschreven, begon Oliver zich af te vragen of hij de platen ook kon vertalen.

Joseph vroeg dit aan de Heer en kreeg het antwoord dat Oliver toestemming kreeg om te vertalen. De Heer maande Oliver echter ook aan om geduldig te zijn en niet te vrezen (zie LV 6:19, 34).

Vertalen was niet zo eenvoudig als Oliver had gedacht. Toen de woorden niet vanzelf kwamen, raakte hij gefrustreerd en gaf het binnen de kortste keren op.

Kansen laten liggen

Terwijl ik het verhaal bestudeerde, merkte ik dat het probleem van Oliver op het mijne leek. Hij had verwacht vertalen snel onder de knie te krijgen. Toen duidelijk werd dat hij er niet onmiddellijk in zou slagen – dat hij vaak zou falen terwijl hij ernaar streefde de gave te ontwikkelen – keerde hij terug naar zijn schrijfwerk, iets waar hij zich niet

onzeker over voelde. Gods aanmaningen waren juist: Oliver had geen geduld met zichzelf of de Heer en hij was bevreesd. Dus ontnam God hem de kans (zie LV 9:3).

Ik besepte hoe vaak mijn faalangst me tegen had gehouden. Ik was zo bang geweest om ‘worpen te missen’ dat ik ze niet eens had geprobeerd of het na enkele pogingen had opgegeven. Om te voorkomen dat ik faalde, had ik kansen op toekomstig succes laten liggen. Ik had geen geduld met mijzelf of met God en ik was bang.

Het verhaal van Oliver Cowdery gaf me ook hoop. Hoewel de Heer Oliver had gezegd dat hij op dat moment niet kon vertalen, beloofde Hij hem ook: ‘Ik heb nog andere kronieken waarvoor Ik u macht zal geven zodat u mag helpen vertalen’ (LV 9:2). De kans van Oliver om te vertalen was niet verkeken, alleen

uitgesteld. Gelijkerwijs waren de kansen die ik had laten liggen niet verkeken. De Heer zou me er meer geven als ik geduld wilde oefenen en me niet door faalangst zou laten weerhouden om een poging te wagen.

Niet bang worden

Ik nam me voor mijn faalangst te overwinnen. Hoewel ik het nog steeds benauwd kreeg als ik vreemden aan moest spreken of in een vreemde taal moest onderwijzen, werd ik in beide wel beter. Deze vaardigheden zijn nog steeds nuttig, ook na mijn zending.

Er zijn nog tijden dat ik aarzel om iets nieuws te proberen of iets te doen waar ik niet erg goed in ben. Maar ik heb geleerd geduldiger te zijn. Ik heb geleerd te blijven gooien en niet bang te zijn dat ik mis. ■

VOORDAT JE OP

ZENDING W

ORDT GEROEPEN

Hoe is het om op zending te zijn?

Ryan Carr

Kerktijdschriften

Overweeg je op zending te gaan? Zo ja, dan vraag je je waarschijnlijk af hoe het op zending toegaat. Dan heb je nu de kans om je vragen aan een paar voltijdzendingen te stellen (geen echte zendingen, maar deze antwoorden geven je een goede indruk):

JIJ: 'Hallo elders. Hoe ziet jullie dag er uit?'

VOLTIJDZENDELINGEN: 'We staan vroeg op, om half 7. Dan nemen we een paar uur de tijd om het evangelie en de taal van onze zending te bestuderen. We nemen onze weekdoelen door en plannen de dag. We kijken ook wat we kunnen doen als een afspraak niet doorgaat. Dan gaan we de deur uit en werken we de hele dag: mensen zoeken die we kunnen onderwijzen, het werk met leden coördineren, en naar afspraken voor gesprekken gaan.'

JIJ: 'Heb je wel eens heimwee?'

VOLTIJDZENDELINGEN: 'Ja, vooral aan het begin van onze zending. Maar één keer per week kunnen we onze familie e-mails en hun e-mails lezen. We hebben gemerkt dat ons op het werk concentreren het beste middel tegen heimwee is.'

JIJ: 'Hoe vind je het om vreemden aan te spreken?'

VOLTIJDZENDELINGEN: 'In het begin vonden we dat best wel eng, maar je went eraan want je doet het

elke dag. We weten dat niet iedereen die we tegenkomen onze boodschap wil horen, maar sommigen zijn wel geïnteresseerd. Wij moeten dus altijd klaarstaan om met mensen in gesprek te gaan. Na een tijdje ga je het leuk vinden om mensen te ontmoeten en ze te leren kennen.'

JIJ: 'Is het moeilijk om in het evangelie te onderwijzen?'

VOLTIJDZENDELINGEN: 'Ja, als je dat goed wilt doen moet je oefenen, maar in het opleidingscentrum voor zendingen zijn we goed voorbereid. We proberen de lessen zo te geven dat de mensen die wij onderwijzen er wat aan hebben en hun vragen worden beantwoord. We bestuderen het evangelie elke dag zodat we er goed in kunnen onderwijzen. Het belangrijkste is dat we de leiding van de Geest voelen. En het helpt dat we als zendingeling zijn aangesteld.'

JIJ: 'Moet je op zending hard werken?'

VOLTIJDZENDELINGEN: 'Ja, we werken zo'n 70 uur per week, maar daar krijgen we ook heel veel voor terug.

Natuurlijk zijn we soms teleurgesteld als mensen niet vooruitgaan zoals we hadden gehoopt, maar al met al is het een zegen om een middel in de handen van de Heer te zijn om mensen te helpen geestelijk vooruitgang te maken. We proberen met de macht van de Heilige Geest te onderwijzen, omdat we weten dat mensen alleen door de Geest een getuigenis krijgen en bekeerd worden.'

JIJ: 'Wat als ik niet zeker weet of ik een getuigenis heb?'

VOLTIDZENDELINGEN: 'Maak je geen zorgen. Blijf gewoon bidden en in de Schriften lezen! Ga naar de kerk en het seminarie. Ga naar de tempel als dat kan. Vertrouw op de Heer en zijn leringen. Hoe meer gelegenheden je hebt om de Geest te voelen, hoe sterker je getuigenis wordt. Oefen op

de gezinsavond dat je anderen vertelt wat je gelooft. Lees het Boek van Mormon. Daardoor zul je in het evangelie kunnen onderwijzen.'

JIJ: 'Hoe hebben jullie je op je zending voorbereid?'

VOLTIDZENDELINGEN: 'We hebben de Schriften bestudeerd, vooral het Boek van Mormon. We hebben een baantje gevonden en geld gespaard. We wilden wel dat we *Predik mijn evangelie* hadden gelezen en vaker de zendingsvoorbereidingslessen hadden bijgewoond. Ook wilden we dat we hadden leren koken!'

JIJ: 'Denken jullie dat ik ooit een zending kan zijn?'

VOLTIDZENDELINGEN: 'Absoluut! Over de hele wereld zijn er nu zo'n

70.000 zendingen. En het begint allemaal bij je verlangen: 'Daarom, indien u verlangens hebt om God te dienen, bent u tot het werk geroepen' (LV 4:3). Maar er komt wel wat voorbereiding bij kijken: je moet je niet alleen geestelijk maar ook financieel, lichamelijk en sociaal voorbereiden.'

JIJ: 'Hoe kan ik me nog meer voorbereiden?'

VOLTIDZENDELINGEN: 'Stel een doel om zo goed mogelijk het evangelie na te leven en de geboden te onderhouden. Dat zal je getuigenis vergroten en je helpen om de Geest bij je te houden. Als je op zending bent, wil je *uit eigen ervaring* tot mensen kunnen getuigen dat het evangelie waar is. Dus neem nu de tijd om meer over de evangeliebeginselen te leren en pas die beginselen dan in je eigen leven toe.'

VOLTIDZENDELINGEN: 'We raden je ook aan om de vragen op de volgende bladzijden te lezen. Dat zijn de vragen die je bisschop of gemeentepresident je zal stellen als je je aanvraag voor een zending invult. Als je al die vragen nu kent, helpt dat bij je voorbereiding. Bespreek ze met je ouders en kerkleiders. Het zijn een hoop vragen, maar maak je geen zorgen: je hoeft je niet al morgen bij het opleidingscentrum voor zendingen te melden! Neem de tijd die je nodig hebt om je klaar te maken, zodat je op de eerste dag van je zending waardig, enthousiast en klaar bent om te dienen.' ■

WAARDIGHEID EN GETUIGENIS

1. Gelof je in en heb je een getuigenis van God, de eeuwige Vader, van zijn Zoon, Jezus Christus, en van de Heilige Geest?

GETUIGENIS: ‘Om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof [te] oefenen – ja, al kunt u niet meer doen dan verlangen te geloven – laat dat verlangen dan in u werken totdat u zó gelooft dat u plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden’ (Alma 32:27).

2. Heb je een getuigenis dat Jezus Christus de eniggeboren Zoon van God is, en de Heiland en Verlosser van de wereld? Geef alsjeblieft je getuigenis. Wat voor invloed heeft de verzoening van Jezus Christus op je leven gehad?

3. Wat houdt bekering voor je in? Ben je van mening dat je je volledig van vroegere overtredingen hebt bekeerd?

BEKERING: ‘Hierdoor zult u weten of iemand zich van zijn zonden bekeert – zie, hij zal ze belijden en ze verzaken’ (LV 58:42-43).

4. Wil je je getuigenis geven dat het evangelie en de Kerk van Jezus Christus door de profeet Joseph Smith zijn hersteld, en dat president Russell M. Nelson een profeet van God is?

5. Heb je een getuigenis dat het Boek van Mormon waar is?

6. Voltijdzendingelingen moeten alle normen van het evangelie naleven. Hoe begrijp je de volgende normen?

ALS JE BESLUIT OP ZENDING te gaan, willen je kerkleiders en jij dat die heilige periode van dienstbetoon vreugdevol en inspirerend wordt. Met dat doel voor ogen is het belangrijk dat je goed voorbereid, waardig en gezond bent. Hier volgen de vragen die je bisschop of gemeentepresident je zal stellen om te bepalen of je er klaar voor bent. Je kunt ze altijd met hem, je ouders of andere kerkleiders bespreken.

a. De wet van kuisheid

Heb je, wat de wet van kuisheid betreft, altijd volgens de normen geleefd die we hebben besproken? Zo niet, hoe lang geleden heeft de overtreding plaatsgevonden? Hoe heb je je bekeerd?

WET VAN KUISHEID: 'Kuisheid is seksuele reinheid, een toestand die "God welgevallig is" (Jakob 2:7). Kuisheid wil zeggen dat u zedelijk rein bent in gedachten, woorden en daden. U [mag] geen seksuele relatie hebben voordat u wettig getrouwd bent.' (Trouw aan het geloof: evangeliewijzer [2004], 102.)

b. Pornografie vermijden

PORNOGRAFIE VERMIJDEN: president Dallin H. Oaks van het Eerste Presidium heeft uitgelegd dat blootstelling aan pornografie kan variëren van onbedoelde blootstelling aan porno tot en met dwangmatig gebruik ervan, oftewel een verslaving. Als je weet op welk niveau je er gebruik van maakt, kun je makkelijker de juiste oplossing vinden. Zie Dallin H. Oaks, 'Aan de valstrik van pornografie ontkomen', *Liahona*, oktober 2015, 50-55; en overcomingpornography.org.

c. De wet van tiende

d. Het woord van wijsheid, waaronder het gebruik van drugs of misbruik van medicijnen

e. De sabbat heiligen

f. Eerlijk zijn in alles wat je zegt en doet

Heb je al die normen nageleefd? Leef je nu in overeenstemming met die normen? Ben je van plan die normen als voltijdzending na te leven?

ERTOEF IN STAAT ZIJN EN ERVOOR IN AANMERKING KOMEN

7. Zijn er lopende juridische zaken?

8. Heb je ooit een ernstige overtreding van het strafrecht begaan, ongeacht of je gearresteerd of veroordeeld bent, of dat de aanklacht is ingetrokken?

9. Heb je ooit op enigerlei wijze een kind seksueel misbruikt, ongeacht of je aangeklaagd of veroordeeld bent, of dat de aanklacht is ingetrokken?

10. Heb je ooit enige andere ernstige overtreding begaan die moet worden opgelost voordat je op zending kunt gaan?

11. Steun je, laat je je in of stem je in met personen of groepen waarvan de leerstellingen of praktijken strijdig zijn met of zich kanten tegen die van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?

12. Heb je uitstaande schulden? Hoe worden die schulden afbetaald voordat je op zending gaat? Of hoe worden ze tijdens je zending beheerd?

13. Heb je momenteel enige lichamelijke, geestelijke of emotionele aandoening (of heb je die gehad) waardoor het moeilijk zal zijn om als zendeling volgens een regulier schema te leven, met de vereiste om 12-15 uur per dag te werken, waaronder 2-4 uur per dag studeren, 8-10 uur lopen of fietsen, enzovoort?

14. Is er bij jou ooit een diagnose gesteld van, of ben je behandeld voor, dyslexie of enige andere leesstoornis? Zo ja, ben je in staat om uit de Schriften en ander materiaal voor te lezen? Ben je in staat om met de hulp van je collega teksten en andere informatie uit het hoofd te leren? Hoe ga je nu met die stoornis om?

15. Is er bij jou ooit een diagnose gesteld van, of ben je behandeld voor, een spraakstoornis? Zo ja, ben je in staat om in het bijzijn van anderen te spreken? Vind je dat je voldoende in staat bent om te leren, te onderwijzen en te communiceren?

16. Heb je ooit medicijnen genomen, of ben je anderszins behandeld, voor ADD, ADHD, angst, depressie, obsessieve-compulsieve stoornissen, of autisme (waaronder het asperger-syndroom)? Zo ja, leg alsjeblieft uit.

17. Als je ooit voor een van deze stoornissen bent behandeld en die behandeling hebt stopgezet, heb je dat met de hulp van een arts gedaan? Zo niet, waarom ben je er dan mee gestopt? Hoe gaat het zonder de behandeling of de medicijnen? Wanneer heb je de medicijnen voor het laatst genomen? ■

Op lds.org/go/81850 vind je video's en andere informatie voor je voorbereiding op een zending.

Veel gezondheids- en waardigheidskwesties die het vervullen van een goede zending zouden kunnen verhinderen, zijn te overwinnen. Zoek de hulp die je nodig hebt. Als je klaar bent om op zending te gaan maar je hebt nog steeds gezondheidsproblemen, vertel dat dan aan je bisschop of gemeentepresident. Dan kan de kerk je situatie overwegen voordat je aan een zendingsgebied wordt toegewezen. Lees bijvoorbeeld het verhaal van zuster Fletcher dat op deze vragen volgt.

KON IK DAAR DIENEN?

Erika Fletcher

Toen ik het allereerste centje in mijn zendingsspaarpot stopte, wist ik al dat ik op zending wilde gaan. Ik had al twaalf jaar gespaard toen werd aangekondigd dat zusters op hun 19e een zending mochten vervullen. Ik wist niet zeker of de tijd voor mij aangebroken was, maar de Heer beantwoordde mijn gebeden en spoorde me aan mijn zendingspapieren in te vullen.

Ik wilde dat ik naar de juiste plek geroepen zou worden en wist dat ik de kerkleiders daarom eerlijk over mijn gezondheidsproblemen moest vertellen. Ik heb epilepsie, een ziekte die onvoorspelbare aanvallen veroorzaakt. Gelukkig kan ik dankzij geneesmiddelen mijn toestand volledig onder controle houden. Maar het was mogelijk dat ik door mijn afhankelijkheid van die geneesmiddelen niet overal kon dienen.

Ik was dan ook totaal verrast toen ik mijn oproep naar het zendingengebied Santo Domingo-Oost in de Dominicaanse Republiek kreeg! Maar er was een probleem: ik ontdekte dat mijn geneesmiddelen in de Dominicaanse Republiek niet verkrijgbaar waren. Ik begreep het niet. Waarom zou de Heer de leiders van de kerk inspireren om me ergens heen te sturen waar ik mijn geneesmiddelen niet kon kopen?

Ik bad samen met mijn familie om een antwoord. Ik kreeg sterk het gevoel dat de Heer echt wilde dat ik naar de Dominicaanse Republiek op zending ging. En dus gingen we aan de slag. Mijn arts gaf me een voorschrift voor anderhalf jaar, maar onze verzekering wilde de geneesmiddelen slechts voor een jaar vergoeden. We moesten het laatste half jaar dus zelf bekostigen. We gingen in geloof voorwaarts en vonden uiteindelijk een betaalbare optie.

Tijdens mijn aanstelling zei mijn ringpresident in de zegen dat ik geen last van mijn aandoening zou hebben. Ik kan getuigen dat die belofte vervuld is. Ik moest lichamelijk soms tot het uiterste gaan, maar ik weet dat ik dankzij de verzoening van Jezus Christus de moeilijkheden voor en tijdens mijn zending overwonnen heb. ■

Ondanks haar epilepsie kon zuster Fletcher (links) een zending vervullen (hier op de foto met haar collega en zendingpresident en zijn vrouw).

VIJF BEGINSELEN IN DE LEER EN VERBONDEN

Charlotte Larcabal
Kerktijdschriften

Als je je op een zending voorbereidt of gewoon een manier zoekt om je geloof met je vrienden te bespreken, is er een gids die zo geweldig is dat je hem een tweede handleiding voor zendelingen kunt noemen.

De Leer en Verbonden. Daarin staan opnieuw geopenbaarde, prachtige leringen over eeuwige gezinnen, wat er gebeurt als we sterven, en hoe de kerk van Jezus Christus georganiseerd moet worden. Maar we vinden er ook, keer op keer, het gebod om het evangelie te verkondigen. Eigenlijk kun je dit boek met alle beloften en aansporingen die er voor zendelingen in staan, als een gids voor evangelieverkondiging beschouwen.

Je kunt bijvoorbeeld deze vijf prachtige beginselen over zendingswerk leren door gewoon de Leer en Verbonden te lezen.

1

Je moet je er niet om bekommeren waar je heen zult gaan.

LV 80:3: ‘Welnu, ga heen en predik mijn evangelie, hetzij naar het noorden of het zuiden, of het oosten of het westen, het doet er niet toe, want u kunt niet verkeerd gaan.’

‘De zinsnede “het doet er niet toe” betekent volgens mij in dit geval niet dat het de Heer niet kan schelen waar zijn dienstknechten werkzaam zijn. Hij vindt dat zelfs heel belangrijk. [...] Hij inspireert en leidt zijn bevoegde dienstknechten. Als zendelingen ernaar streven om getrouwe en bekwame werktuigen in zijn handen te zijn en hun plichten getrouw uit te voeren, kunnen ze met zijn hulp “niet verkeerd gaan” – waar ze ook dienen.’¹

- Ouderling David A. Bednar

2

Waardeer de Schriften en dan weet je wat je moet zeggen.

LV 84:85: ‘Verzamel de woorden van het leven steeds als een schat in uw gedachten, en op dat moment zal u het deel worden gegeven dat eenieder moet worden toegemeten.’

‘Naarmate u de woorden van de Schriften en de hedendaagse profeten door studie en geloof als schatten verzamelt, zult u het evangelie in toenemende mate willen uitdragen. U is beloofd dat de Geest u zal laten weten wat te zeggen als u onderwijst.’²

- Predik mijn evangelie

voor zendelingen

3

Er zijn overal mensen op zoek naar het evangelie.

LV 123:12: 'Want er zijn er nog velen op aarde [...], die worden verblind door de sluwe listigheid van de mensen, waarmee dezen op de loer liggen om te misleiden en die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is.'

'Er zijn overal om je heen vrienden en naasten "die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is". Vertel op ingeving van de Geest iets, nodig ze uit, stuur ze een sms of tweet iets waardoor je vrienden in aanraking met het herstelde evangelie komen.'³

- Ouderling David A. Bednar

4

Bid goed om goed te onderwijzen.

LV 42:14: 'En de Geest zal u gegeven worden door het gelovige gebed; en indien u de Geest niet ontvangt, zult u niet onderwijzen.'

'Zendelingen moeten [...] op hun knieën gaan en de Heer smeken om hun tong los te maken en door hen te spreken tot zegen van hun onderzoekers. Als ze dat doen, komt er een nieuw licht in hun leven. Dan worden ze enthousiaster over het werk. Ze komen er achter dat ze echt dienstknechten van de Heer zijn die namens Hem spreken. Dan krijgen ze een andere reactie van hun onderzoekers.'⁴

- President Gordon B. Hinckley (1910-2008)

5

De Heilige Geest zal getuigen tot hen met wie u spreekt.

LV 100:7-8: 'Maar Ik geef u een gebod dat u wat u ook in mijn naam verkondigt, zult verkondigen met een ernstig hart, met een zachtmoedige geest, in alle dingen. En Ik doe u deze belofte, dat voor zover u dat doet, de Heilige Geest zal worden uitgestort om te getuigen van alle dingen die u zeggen zult.'

'De Heilige Geest kan zelfs door het licht van Christus werken. Iemand die in de waarheden van het evangelie onderwijst, plant niet iets vreemds of nieuws in een volwassene of een kind. Maar de zendeling of leerkracht zoekt contact met de Geest van Christus die al aanwezig is. Het evangelie zal iemand bekend in de oren klinken.'⁵

- President Boyd K. Packer (1924-2015)

Een doel stellen

Dit is nog maar het begin. Stel dit jaar bij het bestuderen van de Leer en Verbonden een doel om zoveel mogelijk over zendingswerk te leren. Doe dan alles in je vermogen om die leringen na te leven. Denk eraan: 'Indien u verlangens hebt om God te dienen, bent u tot het werk geroepen; want zie, het veld is reeds wit om te oogsten' (LV 4:3-4). ■

NOTEN

1. David A. Bednar, 'Tot het werk geroepen', *Liahona*, mei 2017, 68.
2. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 19.
3. David A. Bednar, 'Tot het werk geroepen', 70.
4. Gordon B. Hinckley, 'Missionary Service', *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 januari 2003, 20.
5. Boyd K. Packer, 'The Light of Christ: What Everyone Called to Preach the Gospel, Teach the Gospel, or Live the Gospel Should Know' (toespraak gehouden op een training voor nieuwe zendingpresidenten, 22 juni 2004), 2, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.

Zes

REDENEN

waarom we

de

KERK

echt nodig
hebben!

Eric B. Murdock en Joshua J. Perkey
Kerktijdschriften

Heb je iemand weleens horen vragen waarom we een kerk hebben? Of misschien waarom we die nodig hebben? Waarom kun je niet gewoon zelf geestelijk zijn? Je kunt toch prima de bergen, het strand of een andere speciale plek opzoeken en je dicht bij God voelen?

Natuurlijk kun je overal waar je bent dicht bij God zijn – dat is zelfs een heel goed idee! Maar onze hemelse Vader heeft *zoveel meer* voor je in petto dan een vage geestelijke beleving. Hij wil graag dat je het beste uit jezelf haalt. Hij heeft voor jou zelfs alles weggelegd wat Hij heeft en wil je het eeuwige leven geven. En Hij heeft een plan en een organisatie om dat allemaal te bereiken. Dat plan is het heilsplan, en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is die organisatie – ‘de enige ware en levende kerk op het oppervlak van de gehele aarde’ (LV 1:30).

Hier zijn zes redenen waarom we de kerk echt nodig hebben.

1. Om over het evangelie van Jezus Christus te leren en eraan deel te nemen

Een van de zegeningen van lidmaatschap in de kerk is dat we over de volheid van het evangelie kunnen leren (zie LV 1:17–23). Als we oprecht met een nederige, gebedsvolle, ijverige en gehoorzame houding willen leren, kunnen we een getuigenis krijgen. We kunnen dan ook hoop in de opstanding en in de verzoening van Jezus Christus hebben.

We leren van kerkleiders en door kerkmateriaal ook over andere essentiële leerstellingen. Denk bijvoorbeeld aan de herstelling van het evangelie, de roeping van hedendaagse profeten en de ware aard van de Godheid. We worden blij en gelukkig als we in overeenstemming met ware leer leven.

2. Om noodzakelijke verordeningen en verbonden te ontvangen

Het werk van onze hemelse Vader is ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). Maar soms vergeten we dat zijn werk ook wat inspanning van onze kant vergt! Wij komen door gehoorzaamheid aan de verordeningen en verbonden van het evangelie voor de zegeningen van het eeuwige leven in aanmerking. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘We kunnen ons niet in de tegenwoordigheid van God *wensen*. We dienen de wetten te gehoorzamen waarop die zegeningen gegrond zijn [zie LV 130:20–21].’¹

De verordeningen waaraan we deelnemen en de verbonden die we sluiten, zijn noodzakelijk om in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader te kunnen terugkeren. Voor die verordeningen en verbonden is het priesterschap nodig, dat alleen in Gods ware kerk te vinden is. Zonder die verbonden zouden we verloren zijn.

We hebben de kerk zodat we verlicht kunnen worden en de waarheid leren kennen. Ik heb er de kennis door gekregen die ik nodig heb – de kennis van het heilsplan.

Nicholas M. (Ohio, VS)

De kerk biedt ons de mogelijkheid om verordeningen te ontvangen, verbonden te sluiten en als gezin voor eeuwig verzegeld te worden. De kerk is de organisatie van onze hemelse Vader op deze aarde met priesterschapsmacht en -gezag. Om mensen in de waarheid van het evangelie te onderwijzen, tot Christus te laten komen en op hun verhoging voor te bereiden.

Shantelle M. (Australië)

We hebben de kerk om een omgeving te creëren waar leden kunnen samenkomen. Ze kunnen dan met elkaar leren en groeien. De kerk helpt mensen meer op Christus te lijken. Iedereen wordt aangespoord om naar anderen om te zien en de lasten te verlichten van mensen om wie we geven. De kerk zorgt ook voor een veilige plek waar mensen hun geloof kunnen praktiseren.

Jeremy P. (Illinois, VS)

3. Om elkaar voort te helpen

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Een belangrijke reden waarom de Heer een kerk heeft, is om een gemeenschap van heiligen te vormen die elkaar steunen op het “nauwe en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert” [2 Nephi 31:18].’²

In de kerk kunnen we een zorgzame band met anderen ontwikkelen. We kunnen elkaar door moeilijke tijden heen helpen, elkaar voort leiden en dicht bij elkaar blijven. (Zie ‘Ik ben een kind van God’, *Lofzangen*, nr. 195; Efeze 2:19.) Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Wij zijn allemaal kinderen van God en we moeten elkaar onderwijzen; we moeten elkaar leren hoe “het evangelie werkt”.’³ De kerk is de ideale plek om dat te doen!

Dankzij de kerk kan ons gezin met mijn ouders en zussen, en eens mijn eigen gezin, eeuwig zijn.

Wilford P. (São Paulo, Brazilië)

De kerk helpt ons om liefde, het evangelie en licht te verspreiden in een wereld die in morele duisternis verkeert.

Kenzi B. (Washington, VS)

Dankzij de kerk kunnen we het pad naar de onsterfelijkheid en het eeuwige leven bewandelen. Daar kunnen we voor altijd met ons gezin bij onze hemelse Vader wonen.

Emma W. (New Hampshire, VS)

4. Om gezinnen op het eeuwige leven voor te bereiden

Gezinnen op het eeuwige leven voorbereiden is nog een belangrijke reden waarom we de kerk hebben. Dankzij de verzegelverordening in de tempel kan een gezin eeuwig samen zijn. Om die zegeningen te ontvangen moeten we wel naar het evangelie leven. De kerk helpt de gezinsleden om elkaar daarin te steunen.

Ouderling Christofferson heeft gezegd: ‘Het draait er bij evangelielessen en priesterschapsverordeningen in de kerk om dat gezinnen voor het eeuwige leven in aanmerking komen.’⁴ De kerk helpt ons dus naar die verbonden te leven, en elkaar daarbij te steunen.

5. Om mensen overal ter wereld tot zegen te zijn

Ouderling Christofferson heeft gezegd dat we in de kerk dienen samen te werken. Onze hemelse Vader kan dan ‘in noodzakelijke dingen voorzien die enkelingen of kleine groepen niet tot stand kunnen brengen’.⁵

Wist je dat de kerk de afgelopen dertig jaar jaarlijks humanitaire hulp en dienstbetoonprojecten ter waarde van ruim dertig miljoen euro heeft geschonken? Kerkleden brengen met hun gulle gaven en vrijwilligerswerk dingen tot stand die anders niet mogelijk zouden zijn.

Zendelingen dragen het licht van het evangelie door ons uitzonderlijke zendingsprogramma aan mensen over de hele wereld uit. Er zijn momenteel zo’n 105.000 zendingen werkzaam (jongvolwassenen en ouderen). Tjonge! Dat zijn meer mensen dan sommige steden aan inwoners tellen!

Dankzij schenkingen van leden heeft de kerk ook de middelen om overal ter wereld tempels te bouwen. Er waren in april 2018 182 tempels in gebruik, in aanbouw of aangekondigd.

De kerk verschaft ons een georganiseerd geheel, leringen en een steungroep voor de leden. De Heer heeft een kerk opgericht om ervoor te zorgen dat er in de juiste leer wordt onderrichtet. De kerk voorziet de leden van openbaring, normen en richtlijnen zodat we kunnen leven zoals Christus dat graag ziet.

Rachel F. (Arizona, VS)

6. Om het koninkrijk van God op aarde te vestigen

De kerk is het koninkrijk van God op aarde (zie LV 65). Dat is een van de belangrijkste redenen waarom God een kerk heeft gevestigd. De Heer heeft Joseph Smith en alle profeten en apostelen na hem de sleutels van het priesterschap verleend. Ouderling Christofferson heeft gezegd: 'Met het gezag van die sleutels bewaren de priesterschapsfunctionarissen van de kerk de zuiverheid van de leer van de Heiland en de juistheid van zijn heilsverordeningen.'⁶

De Heer kan zijn werk door de kerkleiders besturen en zijn kinderen bedienen. Zonder dat leiderschap zouden allerlei valse ideeën en leringen ons ongetwijfeld op duistere, verboden paden leiden. Kortom: om te weten hoe we het eeuwige leven kunnen verkrijgen, hebben we de bescherming van profeten en apostelen nodig die werkelijk geroepen en geordend zijn. Dat gebeurt alleen in zijn kerk. ■

Dankzij de kerk kunnen er dingen tot stand worden gebracht die enkelingen niet voor elkaar krijgen.

Emma W. (Utah, VS)

De kerk geeft ons steun. Onze hemelse Vader wist dat we in een moeilijke tijd zouden leven. Hij wist dat we een profeet op aarde nodig zouden hebben om ons te leiden. Hij kent ons.

Matthew P. (New Hampshire, VS)

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Nu is de tijd om ons voor te bereiden', algemene aprilconferentie 2005.
2. Zie D. Todd Christofferson, 'Waarom de kerk er is', algemene oktoberconferentie 2015.
3. Jeffrey R. Holland, 'Onderwijzen en leren in de kerk', *Liahona*, juni 2007, 58.
4. D. Todd Christofferson, 'Waarom de kerk er is'.
5. D. Todd Christofferson, 'Waarom de kerk er is'.
6. D. Todd Christofferson, 'Waarom de kerk er is'.

Wat kan ik doen om meer uit mijn vrije tijd te halen?

'Alma had het over prioriteiten toen hij zei dat "dit leven een proefstaat [zou worden], een tijd om [ons] voor te bereiden om God te ontmoeten" (Alma 12:24). We hebben misschien wat leiding nodig als we beslissen hoe we ons rijke erfgoed aan tijd het beste kunnen besteden om ons voor te bereiden God te ontmoeten, maar we zouden toch zeker de Heer en ons gezin boven aan ons prioriteitenlijstje zetten.'

Ouderling Ian S. Ardern van de Zeventig, 'Een tijd om ons voor te bereiden', algemene oktoberconferentie 2011.

Breng iets nuttigs tot stand

Doe iets dat zin heeft. Soms verspil ik mijn tijd met nutteloze dingen, zoals urenlang op het

internet surfen. Daar heb ik later altijd spijt van. Je kunt een nieuw talent ontwikkelen, aan je Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God werken, een broer, zus of vriend bijles geven, een verhaal schrijven, opruimen – de mogelijkheden zijn eindeloos. Ik probeer altijd iets nuttigs to stand te brengen.

Kimberly A. (19), Alaska (VS)

Word wie je wilt zijn

In onze woonkamer hangt dit citaat: 'Vraag jezelf af of wat je vandaag doet, je dichter brengt bij waar je morgen wilt zijn.' Denk na over je doelen en over wie je wilt zijn. Doe dingen waardoor je je doelen kunt bereiken. Doe dingen waardoor je de Geest bij je kunt hebben en die met de normen in Voor de kracht van de jeugd overeenstemmen.

Amy P. (16), Kentucky (VS)

Zing of luister naar lofzangen

Ik zing in mijn vrije tijd het liefst lofzangen. Ik heb me voorgenomen om er zoveel mogelijk uit het hoofd te leren. Ik download de lofzangen meestal, zodat ik ernaar kan luisteren wanneer ik wat tijd heb.

Justice O. (16), Orlu (Nigeria)

Bestudeer het Boek van Mormon

Ik haal meer uit mijn vrije tijd door het Boek van Mormon te bestuderen. Het is de sluitsteen van onze godsdienst. Om het met de woorden van de profeet Joseph Smith te zeggen, we kunnen 'dichter bij God [komen] door [ons] aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook' (inleiding tot het Boek van Mormon).

Lynne T. (18), Accra (Ghana)

Stel doelen

Je moet je eerst afvragen wie je over een paar jaar wilt zijn. Dan kun je beslissen hoe je je vrije tijd nu gaat besteden om dat doel te bereiken. 's Avonds denk ik aan mijn doelen en bepaal ik hoe ik de volgende dag mijn vrije tijd ga besteden.

Ouderling Agostinelli (20), zendingengebied Santiago-West (Chili)

Bestudeer de leer

Je kunt je vrije tijd nuttig besteden door de leer van de Heer te bestuderen. Je zult uiteindelijk meer hebben aan je studie van de Schriften, artikels in kerktijdschriften en ander opbouwend materiaal dan aan andere activiteiten.

Josh C. (13), Tennessee (VS)

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Als God al weet welke beslissing wij zullen nemen, waarom hebben we dan keuzevrijheid?

Die vraag is door de eeuwen heen door veel mensen gesteld. Ons antwoord is op twee fundamentele, geopenbaarde beginselen gebaseerd:

God weet alles. Gods perspectief is niet aan tijd gebonden (zie LV 38:2). Daarnaast heeft Hij een eeuwigheid aan persoonlijke ervaringen met ons gehad voordat wij op aarde kwamen. Hij kent onze neigingen en eigenschappen dus beter dan wij zelf.

We hebben keuzevrijheid. We zijn intelligente wezens, kinderen van God, die ons liefheeft en een plan heeft

ontworpen zodat we bij Hem kunnen terugkeren – als we ervoor kiezen om Hem te gehoorzamen (zie LV 93:27–32; Abraham 3:21–25). Keuzevrijheid houdt in dat we zelfstandig kunnen handelen en niet met ons laten handelen (zie 2 Nephi 2:14, 16, 27).

Gods vertrouwde met ons karakter en zijn voorkennis van onze keuzes zijn niet de oorzaak van onze keuzes. Omdat Hij ons kent en omdat we keuzevrijheid hebben, moedigt Hij ons aan – maar dwingt ons niet – om het goede te doen en in Jezus Christus te geloven (zie Moroni 7:16–17).

Wat vind jij?

'Hoe kan ik beter opschieten met mijn familieleden?'

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 september 2018 in op liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article or Feedback').

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

**Wil GOD
ECHT
MET JOU
PRATEN?
JA!**

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON
UIT 'OPENBARING VOOR DE KERK, OPENBARING VOOR ONZELF',
ALGEMENE APRILCONFERENTIE 2018

Zes manieren om de Heiland altijd indachtig te zijn

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Elke week beloven we, door aan het avondmaal deel te nemen, de Heiland altijd indachtig te zijn. Er gaan meer dan vierhonderd Schriftteksten over *indachtig zijn*. Hier zijn zes manieren waarop we Hem altijd indachtig kunnen zijn.

1. We kunnen Hem altijd indachtig zijn door vertrouwen in zijn verbonden, beloften en zekerheden te hebben.

2. We kunnen Hem altijd indachtig zijn door dankbaar zijn hand in ons hele leven te erkennen.

3. We kunnen Hem altijd indachtig zijn door de Heer te vertrouwen als Hij ons verzekert: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan' (LV 58:42).

4. Hij nodigt ons uit indachtig te zijn dat Hij ons altijd thuis verwelkomt.

5. We kunnen Hem op de sabbat altijd indachtig zijn tijdens het avondmaal. Aan het einde van zijn sterfelijke bediening en het begin van zijn nas-terfelijke bediening nam onze Heiland beide keren brood en wijn en vroeg

ons zijn lichaam en bloed indachtig te zijn.

In de verordening van het avondmaal betuigen wij dat wij gewillig zijn de naam van zijn Zoon op ons te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij ons heeft gegeven, opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben. (Zie Moroni 4:3; 5:2; LV 20:77, 79.)

6. Onze Heiland nodigt ons uit Hem altijd indachtig te zijn zoals Hij ons ook altijd indachtig is.

Onze Heiland verklaart:
'Zelfs al zouden die het vergeten, Ik zal u niet vergeten.

'Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegraveerd' (Jesaja 49:15-16; zie ook 1 Nephi 21:15-16).

Hij getuigt: 'Ik ben het die verhoogd is. Ik ben Jezus die gekruisigd is. Ik ben de Zoon van God' (LV 45:52).

Ik getuig nederig en bid dat wij Hem altijd indachtig zullen zijn – altijd, in alles, en waar we ook mogen zijn (zie Mosiah 18:9). ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2016.

Is geboren in
Redwood City
(Californië, VS).

Is op 31 maart 2018 als lid van het

Quorum der Twaalf Apostelen
gesteund

Heeft 4 kinderen en
3 kleinkinderen.

Deed op aanraden van een trainer mee aan een oefenwedstrijd voor het **football-team** van zijn school, en vond het geweldig!

Trouwde in januari 1980 met Susan Lindsay in de **Salt Lake tempel**

Werkte in 1986 als assistent op het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken in Washington D.C.

Vervulde een zending in het zendingsgebied Taipei (Taiwan).

Ik kan altijd bidden

Vragen over gebed

Kruis alle antwoorden aan waar je het mee eens bent. Schrijf er nog antwoorden van jezelf bij. Vertel dan aan iemand anders wat je allemaal weet van gebed.

1. Waarom wil je hemelse Vader dat je bidt?

- Omdat ik zijn kind ben. Hij hoort graag iets van mij
- Omdat Hij me wil helpen

2. Wanneer bid je?

- Elke avond en ochtend
- Als ik bang ben
- Als ik een keuze moet maken

3. Waar bid je?

- In mijn kamer
- Buiten onder de sterren

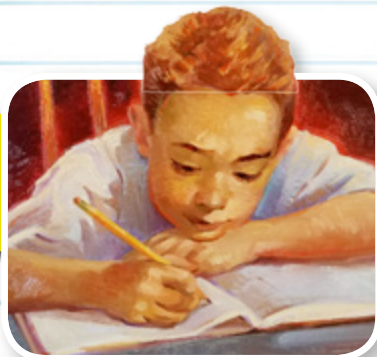
4. Waar bid je over?

- Een probleem
- Wat er die dag gebeurd is

5. Hoe hoor je het antwoord van onze hemelse Vader?

- Ik lees in de Schriften
- Doordat ik me rustig voel

MIJN GEBEDS-DAGBOEK

- Schrijf op waar je je zorgen om maakt of waar je hulp bij nodig hebt.
- Praat er met je hemelse Vader in gebed over.
- Luister na je gebed stil naar de Heilige Geest.
- Let de hele week op of je een antwoord ziet of hoort.
- Schrijf de antwoorden die je krijgt op.

Gebeds GEHEUGEN kaartje

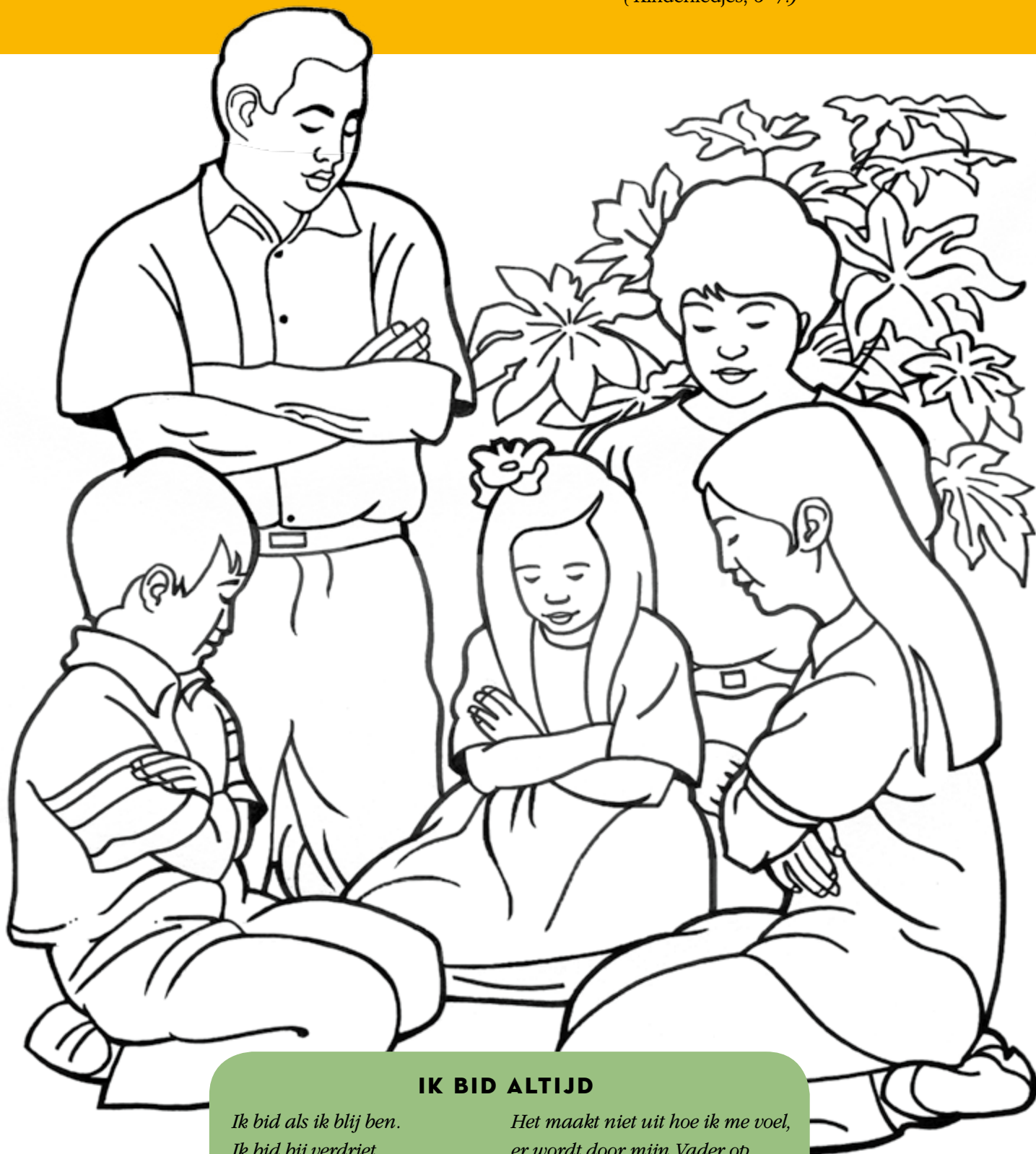
'Het eerste, middelste en laatste wat we moeten doen is bidden.'
-President Henry B. Eyring
.....

Gebeds GEHEUGEN kaartje

'Door gebed kunnen we de Heer leren kennen en vertrouwen.'
-Zuster Bonnie H. Cordon
.....

*'Bid, Hij is daar; spreek, want Hij luistert.
Jij bent zijn kind; zijn liefde omringt je.'*
(Kinderliedjes, 6-7.)

IK BID ALTIJD

*Ik bid als ik blij ben.
Ik bid bij verdriet.
Als ik bang of zelfs boos ben,
vergeet ik het niet.*

*Het maakt niet uit hoe ik me voel,
er wordt door mijn Vader op
mij gelet.
Dus is mijn dag nu goed of slecht,
ik ga zeker altijd in gebed.*

Teresa Weaver

Hoi!
Ik ben
Steffani!

Ik probeer mijn licht te laten schijnen door mijn getuigenis te geven.

Een prachtig eiland

Ik woon in Sri Lanka. Het is een prachtig eiland bij de zuidelijke punt van India. We hebben regenwouden, een blauwe zee en historische ruïnes. Ik hou van mijn land!

මොර්මොන්ගේ
පොත

දේවුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ
තවත් ලිපිපුවත

Vriendinnen uit de hele wereld

Op mijn school zitten kinderen uit veel verschillende landen. Sommigen zijn christelijk, moslim, hindi of boeddhist. Maar we zijn allemaal vriendelijk voor elkaar.

Een stralend getuigenis

1. Een enge uitnodiging

Op een dag hadden de christelijke leerlingen een bijzondere bijeenkomst. We kregen de kans om ons getuigenis te geven. Het was doodstil. Niemand ging naar het podium toe. Iedereen was te bang! Ik ben heel verlegen, dus ik was ook bang.

3. Mijn getuigenis geven

Ik zei tegen mijn klasgenoten dat onze hemelse Vader ons liefheeft en dat Hij wil dat wij vaak tot Hem bidden. Ik vertelde over enkele van mijn ervaringen met het gebed. Ik zei dat ik weet dat onze hemelse Vader altijd naar me luistert en me wil helpen. Ik was blij dat ik de moed had om mijn getuigenis te geven. Ik had het gevoel dat ik een stralend licht in een stille ruimte was.

2. 'Ga, ga'

Toen werd ik door een golf van warmte overspoeld en ik voelde dat de Heilige Geest tegen me zei: 'Ga, ga.' Ik deed snel een gebed in mijn hart. Ik liep met vlinders in mijn buik naar het podium toe.

4. Ga en doe

Mijn lievelingsverhaal staat in het Boek van Mormon, waar Nephi zei dat hij zou heengaan en doen wat de Heer hem gebod. Ik hoop dat ik altijd de moed zal hebben om te doen wat mijn hemelse Vader van mij verwacht.

STUUR ONS EEN STER!

Jezus heeft ons gevraagd: 'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen' (Mattheüs 5:16). Hoe kun jij je licht laten schijnen? Stuur een foto van jouw ster met je verhaal, foto en goedkeuring van je ouders naar liahona@ldschurch.org.

De belofte om NIET TE RUZIËN

Myrna Hoyt

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'En nu geschiedde het [...] dat zij hun zwaard namen, en alle wapens [...] en ze diep in de grond begroeven' (Alma 24:17).

Vandaag was een geweldige dag. Timmy's nicht Madi zou komen. En ze zou een hele week blijven! Hij kon niet wachten om haar zijn speelgoed te laten zien en samen te spelen.

Toen Madi kwam, stortten ze zich meteen in het avontuur. De eerste 2 dagen hadden ze veel plezier met hun dinosaurusspelletjes en speelden ze piraatje. Dat was echt leuk. Maar de derde dag was het niet zo leuk meer. Timmy en Madi konden het *nergens* meer over eens worden.

'Zullen we naar buiten gaan en de boomhut in een ruimteschip veranderen?' vroeg Timmy.

'Daar heb ik geen zin in. Laten we gewoon binnen blijven en een tekening maken', zei Madi.

'Binnen is saai!'

'Helemaal niet! We doen altijd de spelletjes die *jij* wilt spelen. Hoezo mag jij altijd kiezen wat we doen?'

Timmy en Madi bleven ruzie maken. Ze hadden geen plezier meer. Timmy vond het geen fijn gevoel als ze ruzie maakten. Toen schoot hem iets te binnen.

'Hé Madi,' zei Timmy, 'zullen we Anti-Nephi-Lehieten spelen?'

'Wat?'

‘Anti-Nephi-Lehieten. Dat waren mensen in het Boek van Mormon die hun zwaarden begroeven. Ze hadden veel gevochten en hadden daar spijt van, dus ze bekeerden zich. Ze beloofden onze hemelse Vader dat ze nooit meer zouden vechten. Ze begroeven hun wapens in de grond om te laten zien dat ze zich aan hun belofte wilden houden.’

Ineens kreeg Timmy een idee. ‘Zullen we speelgoedzwaarden maken en ze begraven en beloven dat we geen ruzie meer zullen maken?’

‘Oké’, zei Madi.

Timmy en Madi pakten wat plastic bouwspelgoed uit Timmy’s kamer en maakten er verschillende soorten zwaarden van. Sommige waren lang. Sommige waren kort. En sommige hadden allerlei kleuren. Toen ze klaar waren, droegen Timmy en Madi hun wapens naar de grote mat bij de deur.

‘Laten we doen alsof de mat een groot gat is’, zei Timmy.

Ze gingen bij de rand van de mat zitten. Toen legden ze een voor een hun zwaarden op de mat en deden alsof ze die begroeven.

‘Ik beloof dat ik geen ruzie meer ga maken’, zei Timmy terwijl hij zijn laatste speelgoedzwaard op de stapel legde.

‘Ik ook’, zei Madi. ‘Zullen we nu weer spelen? Wat wil jij doen?’

‘Zullen we tekenen?’ vroeg Timmy met een glimlach.

Madi glimlachte terug. ‘Zullen we daarna buiten ruimtescheepje spelen?’

De rest van de week hielden Timmy en Madi zich aan hun belofte. En omdat ze geen ruzie meer maakten, was samen spelen veel leuker. ■

De auteur woont in Utah (VS).

De negenjarige Grace Vlam woonde in 1940 in Rotterdam toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak. Nazi-Duitsland was Nederland binnengevallen.

BOEM! BOEM!

Het was drie uur in de ochtend en de stad lag onder vuur. Grace lag in haar bed te slapen. Opeens zei papa dat iedereen dekking moest zoeken. Nu was Grace met haar vader, moeder en broertjes, Heber en Alvin, onder de keukentafel gekropen. Ze hoorde het rommelende geluid van explosies en gebroken glas buiten. Het klonk zo hard!

‘Wat gaat er met ons gebeuren?’ vroeg Grace aan papa.

Papa streelde haar haar. ‘Dat weet ik niet’, zei hij. ‘Maar laten we bidden.’

De familie Vlam hield elkaar stevig vast.

‘Lieve hemelse Vader,’ bad papa, ‘zorg alstublieft dat ons gezin veilig is.’

Na een tijdje werd het stiller. Er waren geen explosies meer. Ze waren veilig!

Mama pakte Grace bij de hand en glimlachte naar haar. ‘Weet je nog dat we in de tempel aan elkaar zijn verzegeld?’

‘Wat er ook gebeurt, God zal voor ons gezin zorgen’, zei mama.

Een stem van vrede

Megan Armknecht

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Grace knikte. Ze waren bij hun verhuizing van Indonesië naar Nederland langs Utah gegaan en in de Salt Laketempel verzegeld.

‘Wat er ook gebeurt, God zal voor ons gezin zorgen’, zei mama.

De volgende dag hoorde Grace toen ze buiten op het stadsplein was, het luchtalarm afgaan. Ze keek omhoog en zag vliegtuigen waaruit kleine zwarte dingen vielen. Ze stond daar met haar mond wijd open naar te staren.

Een man schreeuwde tegen haar: ‘Rennen! Dat zijn bommen!’

Grace holde naar huis. Haar hart ging tekeer toen ze eindelijk veilig binnen was.

De nazi's, die in Duitsland aan de macht waren, dwongen Nederland enkele dagen later tot capitulatie. Ze namen soms mensen gevangen die legerofficier waren geweest. Papa was officier in het Nederlandse leger geweest. Dus hielden de nazi-officieren hem nauwlettend in de gaten.

Maar dat zal met papa niet gebeuren, dacht Grace. Wij zijn lid van de kerk en papa is een leider in het zendingspresidium. God zal hem beschermen.

De familie Vlam moest hun stad na het bombardement verlaten. Op een dag hoorde Grace andere leerlingen op haar nieuwe school fluisteren.

‘Er zijn vandaag wat mensen opgepakt!’

‘Zullen ze ooit terugkomen?’

Grace was bang. Was alles goed met papa? Ze holde zo snel mogelijk naar huis. Toen ze de deur binnen stormde, zag ze mama in de gang.

‘Is het waar?’ vroeg Grace. ‘Is papa weg?’

Mama zei niets, maar Grace zag aan mama's verdrietige ogen dat papa was meegenomen. Hij was krijgsgevangene. Grace leunde tegen de muur. Ze durfde niet eens te huilen.

Wat nu? dacht ze.

Op dat moment hoorde Grace een stem zeggen: ‘Je ziet je vader weer terug.’ De stem klonk kalm en duidelijk. Grace wist dat ze de stem van de Heilige Geest had gehoord. Ze voelde zich al wat beter.

Ze wist niet precies wat er ging gebeuren. Ze wist wel dat onze hemelse Vader voor haar en hun gezin zou zorgen.

Wordt vervolgd ... ■

De auteur woont in New Jersey (VS).

'Ik weet dat Jezus Christus leeft. Ik heb Hem lief en ik weet met heel mijn hart dat Hij ieder van ons liefheeft.'

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'De leiders van de kerk bijstaan', Liahona, mei 2016, 49.

Ouderling Jörg
Klebingat

van de Zeventig

Voetbal en de zondag

In Duitsland is voetbal de populairste sport. Mijn vader meldde me bij een voetbalclub aan toen ik vijf jaar was. We trainden drie à vier keer in de week. De wedstrijden vielen meestal op zaterdag of zondag. Als ik niet met de club voetbalde, dan voetbalde ik wel met mijn vrienden. We voetbalden bijna elke dag totdat de zon onderging.

Op mijn vijftiende ging ik bij een club in een grotere stad spelen. Voetbal werd steeds serieuzer. We trainden vaker. We speelden tegen clubs in andere regio's. We speelden tegen meer clubs. Mijn leven bestond uit voetbal.

Toen, op mijn achttiende, woonde ik een concert bij. Ik zag daar een jongen van mijn leeftijd. Hij viel op. Hij dronk niet, rookte niet en vloekte niet. Ik wilde weten waarom. Ik kwam er achter dat hij lid was van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Door zijn voorbeeld wilde ik meer weten. Later werd ik lid van de kerk.

Na mijn doop ontdekte ik twee dingen. Ten eerste dat ik op de sabbat niet moest voetballen. Ik hoorde naar de kerk te gaan. Ten tweede dat mijn hemelse Vader van mij verwachtte dat ik op zending ging. Maar ik was vrij goed in voetbal. Ik had een vriend met wie ik van jongs af aan had gevoetbald. We kregen allebei een aanbod om voor een profclub te spelen. Mijn vriend ging op het aanbod in. Ik besloot het voetballen achter me te laten en op zending te gaan. Het was geen moeilijke keus, want ik wist dat de kerk waar was.

Maar mijn keuze was wel moeilijk voor mijn familie en vrienden. Zij begrepen het niet. Mijn ouders stuurden me krantenknipsels van de wedstrijden waarin mijn vriend speelde. Dat was niet makkelijk voor me. Maar ik heb nooit spijt gehad dat ik op zending ben gegaan.

Mijn hemelse Vader heeft me elke dag gezegend omdat ik ervoor koos op zending te gaan. Hij heeft me met gemoedsrust gezegend. Ik ervoer het aangename gevoel dat we krijgen als we de juiste keuze doen. ■

David en Goliath

Kim Webb Reid

David was een jongen die voor schapen zorgde. Zijn oudere broers waren soldaat en beschermden het volk. Op een dag vroeg Davids vader hem om voedsel naar zijn broers te brengen.

Toen David daar kwam, zag hij een reusachtige soldaat, Goliath. Goliath zei dat als er iemand was die hem kon verslaan, de oorlog voorbij zou zijn. Maar niemand was moedig genoeg om met hem te vechten.

David zei dat *hij* wel met Goliath wilde vechten. De koning zei nee. David was maar een jongen, en Goliath was groot en sterk! Maar David wist dat God hem zou helpen. Uiteindelijk zei de koning: ‘Ga heen, de Heere zij met je!’

David had geen wapenrusting aan zoals Goliath. Hij raapte een steen op en deed die in zijn slinger. Hij gooide de steen naar Goliaths voorhoofd. Goliath viel neer! David had gewonnen! Hij had zijn volk gered.

Soms heb ik moeilijke, enge problemen. Als ik God om hulp vraag, geeft Hij mij kracht. ■

Uit 1 Samuel 17

Ik kan een goed voorbeeld zijn

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

**Ouderling
Marvin J. Ashton
(1915–1994)**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

BLIJF HET PROBEREN

Winnaar in de race naar het eeuwige leven worden vergt inspanning – voortdurend werken, je best doen en met Gods hulp volharden.

Als ik aan de aansporing van de Heiland denk om blijmoedig alle dingen te doen die binnen mijn vermogen liggen [zie LV 123:17], moet ik aan de vader van de verloren zoon denken. De vader was diepbedroefd door het verlies en het gedrag van zijn eigenzinnige zoon. Toch staat er nergens dat hij klaagde: ‘Wat heb ik verkeerd gedaan?’ ‘Waarom heb ik dit verdiend?’ Of ‘Waarom ben ik tekortgeschoten?’

Hij schijnt het wangedrag van zijn zoon zonder verbittering te hebben verdragen, en hem bij zijn terugkeer liefdevol te hebben verwelkomd. ‘Want deze, mijn zoon, was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden’ (Lukas 15:24).

Als gezinsleden ons teleurstellen, moeten we in het bijzonder leren volharden. Zolang wij liefde, geduld en begrip opbrengen, zelfs als er geen enkele vooruitgang te bespeuren is,

falen we niet. We moeten het blijven proberen. [...]

Winnaar in de race naar het eeuwige leven worden vergt inspanning – voortdurend werken, je best doen en met Gods hulp volharden. [...]

We krijgen allemaal met pijn en andere obstakels te maken. We kunnen te maken krijgen met hartzeer, verdriet, de dood, zonde, zwakte, rampspoed, ziekte, pijn, smart, onrechtvaardige kritiek, eenzaamheid of afwijzing. Of die moeilijkheden struikelblokken of bouwstenen worden, hangt af van de manier waarop we ermee omgaan. Deze moeilijkheden stellen de moedigen in staat om vooruitgang te maken en zich te ontwikkelen. [...]

Als kind werd ons weleens gezegd dat alles goed zou komen. Maar zo is het leven nu eenmaal niet. Wie u ook bent, u zult problemen hebben. Tragedie en frustratie duiken onverwacht op. [...]

Ware grootheid komt het beste tot uiting in de manier waarop iemand op iets volkomen oneerlijks, onredelijks en onverdiends reageert. [...]

Jezus is de Christus. Eén van de kenmerken van zijn grootheid, zijn volharding, staat als een stralend baken voor ons. Tijdens zijn aardse leven volhardde Hij getrouw, toen Hij de vreselijkste pijnen moest lijden en op de meest grievende wijze verworpen werd. Ik getuig dat God ons zal helpen om te volharden als wij ons best doen om zijn leringen na te leven, zijn leiding te zoeken en zijn geboden te onderhouden. ■

Uit ‘If Thou Endure It Well’, Ensign, november 1984, 20–22.

**DE VERLOREN ZOON,
JUSTIN WHEATLEY**

'En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger.

'Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u.

'En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners.

'En hij stond op en ging naar zijn vader' (Lukas 15:17-20).

JONGVOLWASSENEN

**ERIC LEERDE OP GOD
VERTROUWEN**

*Ook al woont de zwaar
gehandicapte Eric in Ghana, hij blijft
de goede kanten van het leven zien.*

44

LEERKRACHTEN VAN JONGEREN
**JONGEREN MET GEBRUIK
VAN TECHNOLOGIE BIJ
DE LES BETREKKEN**

30

TOEKOMSTIGE ZENDELINGEN
**BEREID JE AAN DE HAND
VAN DEZE VRAGEN VOOR**

50

KINDEREN
**VUL DE ANTWOORDEN
OP VRAGEN OVER
HET GEBED IN**

66

THE CHURCH OF
JESUS CHRIST
OF LATTER-DAY SAINTS

DUTCH